

NR. 2/2022

ISSN 2821 - 6288
ISSN - L 2821-6288

**ÎMPREUNĂ
PENTRU
EDUCAȚIE**

Colectivul de redacție:

- ✦ Frînculeasă Claudia Emilia
- ✦ Iorga Adelaida Loredana
- ✦ Neacșu Daniel Sorin
- ✦ Neacșu Mihaela
- ✦ Comănescu Cristina-Loredana

Cuprins:

- ✦ **Pagini de istorie locală -Transportul pe cursul superior al Buzăului în vremuri demult apuse/** de prof. Cristinescu Angela/de la Liceul Teoretic “Radu Vlădescu” Pătârlagele/ p.1
- ✦ **Certificatul Național de Calitate eTwinning/National Quality Label - inovare, integrare, colaborare/**de prof. Iorga Adelaida Loredana/ de la Liceul Teoretic „Radu Vlădescu” Pătârlagele/ p.2
- ✦ **Proiectul bilateral Erasmus+ E.D.U.C.A.T.I.O.N. - o oportunitate de dezvoltare personală, profesională și instituțională finanțată de Uniunea Europeană/** de prof. Mircică Constantin/ de la Liceul Teoretic „Radu Vlădescu” Pătârlagele/ p.3
- ✦ **Proiectul Erasmus+ E.D.U.C.A.T.I.O.N., schimbări pozitive permanente în educația europeană/** de prof. Frînculeasă Claudia Emilia/ de la Liceul Teoretic „Radu Vlădescu” Pătârlagele/ p.5
- ✦ **Învățarea prin acțiune, o condiție a succesului în viață/** de prof. Blăjan Iuliana/ de la Liceul Tehnologic „Nicolae Teclu” Copșa Mică/ p.7
- ✦ **“From European Volunteering to Global Solidarity”(„De la voluntariat european la solidaritate globală”)/**de prof. Haralambie Monica/ de la Colegiul Național „Mihai Eminescu” Buzău/ p.9
- ✦ **E-mailul, un mijloc util de predare a limbilor străine/** de prof. Neacșu Mihaela/ de la Liceul Teoretic „Radu Vlădescu” Pătârlagele/ p.11
- ✦ **Educația de ieri, educația de azi /** de prof. Pană Maria/ de la Liceul Teoretic „Nicolae Iorga” Nehoiu/ p.13
- ✦ **Priorități actuale și de perspectivă ale lecției de educație fizică/** de prof. Neacșu Daniel Sorin/ de la Liceul Teoretic „Radu Vlădescu” Pătârlagele/ p.16
- ✦ **Opera eminesciană - pasiune, necesitate, definire/** de prof. Mircică Emanuela Ana/ de la Liceul Teoretic „Radu Vlădescu” Pătârlagele/ p.18
- ✦ **Stimularea interesului pentru lectură în era digitală/** de prof. Anghel Maria/ de la Liceul Teoretic „Radu Vlădescu” Pătârlagele/ p.20
- ✦ **Bune Practici – Prieteni prin Sport/** de prof. Duțu Ion Eugen/ de la Liceul Teoretic “Radu Vlădescu” Pătârlagele/ p.21
- ✦ **Profesori buni: provocări și dileme în educarea copiilor/** de prof. Mihăilă Florentina Daniela/ de la Liceul de Arte ”Margareta Sterian”, Buzău/ p.23
- ✦ **Tradițiile populare locale - factori de educație/** de prof. Mustață Lucia/ de la Liceul Teoretic „Radu Vlădescu” Pătârlagele/ p.25
- ✦ **Utilizarea metodelor specifice ingineriei calității pentru evaluările didactice naționale din învățământul preuniversitar, în vederea îmbunătățirii calității procesului educațional/** de prof. dr. ing. Albu Nicoleta Dorina/ de la Liceul Teoretic „Radu Vlădescu” Pătârlagele/ p.27
- ✦ **Metode moderne de predare-învățare a părților de vorbire în gimnaziu/** de prof. Vlădescu Mirela-Felicia/ de la Liceul Teoretic „Radu Vlădescu” Pătârlagele/ p.31
- ✦ **Utilizarea resurselor audio autentice pentru a îmbunătăți pronunția/** de prof. Teodorescu Violeta/ de la Liceul Teoretic “Radu Vlădescu” Pătârlagele/ p.33
- ✦ **Predarea limbii engleze elevilor cu deficiență de auz - oportunitate sau provocare?/** de prof. Cosma Lavinia Georgiana/ de la Liceul Tehnologic Special pentru Copii cu Deficiențe Auditivă Buzău/ p.35
- ✦ **Educație pentru Dezvoltare Durabilă/** de prof. Băjan Emilia/ de la Liceul Teoretic ”Radu Vlădescu” Pătârlagele/ p.37
- ✦ **Matematica, labirint al cunoașterii/** de prof. Petroșel Mihaela/de la Liceul Teoretic „Radu Vlădescu” Pătârlagele/ p.38
- ✦ **Pregătirea eficientă în vederea obținerii unor rezultate bune la Evaluarea Națională/** de prof. Cîrmăcianu Maria Andreea/ de la Liceul Teoretic „Radu Vlădescu” Pătârlagele/ p.39.

NB Revista „Împreună pentru Educație” este publicată online, din fondurile Asociației Profesionale Profesori pentru Comunitate și se adresează cadrelor didactice care predau discipline din orice arie curriculară, care doresc să publice articole pe tema educației și a schimbului de experiență și bune practici.

Nu există taxă de publicare. Asociația va elibera adeverințe tuturor cadrelor didactice ale căror articole au fost selectate pentru publicare în fiecare număr al revistei.

Pentru numărul al treilea, care va apărea în luna **mai 2023**, materialele pot fi trimise **numai** pe adresa de e-mail profesori.pentru.comunitate@gmail.com până la data de **15.04.2023**.

Pagini de istorie locală -

Transportul pe cursul superior al Buzăului în vremuri demult apuse

Prof. Cristinescu Angela

Liceul Teoretic „Radu Vlădescu” Pătârlagele

Căile de comunicație au avut și au un rol deosebit în evoluția economică a localităților, astfel că prezența sau absența acestora influențează pozitiv sau negativ dezvoltarea comunităților umane. Cele mai vechi căi de comunicație, pe cursul superior al râului Buzău, au fost, ca de altfel pretutindeni, drumurile. Străvechiul drum de pe valea Buzăului, este cunoscut ca „drumul oilor”, sau „drumul lânii”, drum de o mare importanță pe care strămoșii își treceau oile în turme din munți până la ieșirea din dealurile Subcarpaților. Acest drum a servit și trecerii negustorilor spre Brașov, Buzău și Brăila prin pasul Cheia Buzăului, drum folosit și astăzi.

Drumul Buzăului a rămas multă vreme practicabil de oameni și animale, fiind folosit mai ales de-a lungul sec. XVI. Exista și un drum al sării, pe Valea Buzăului, el se păstrează în tradiția locului și este legat de zăcămintele de sare de la Pătârlagele la Crâng și la Mușcel. Un alt drum care venea din Moldova și trecea prin Buzău, se afla în apropierea dealurilor, mai mult prin zona de câmpie și lega capitala Moldovei de capitala Țării Românești, București. Transporturile se efectuau cu care trase de boi, de pildă, în octombrie 1599, Mihai Viteazul își trimite în Transilvania, cea mai însemnată parte din oaste pe Valea Buzăului.

Despre trecerea râului Buzău, spre orașul care-i poartă numele, avem relatarea secretarului solului polon, Woiseiux Mistravschi, aflat în trecere prin oraș la 20 martie 1640, care scria: „Râul nu e foarte adânc, dar repede, are multă piatră. Se revarsă pe întindere mare și are mult pește, mai ales știuci mari, chiar am prins una de binevenit”. Tot pe aici treceau rădvanele boierești, și tot pe el coborau carele cu coviltir ale oamenilor din deal, când cu mere, când cu butoaie de țuică sau vin spre Brăila sau la târgurile de pe Bărăgan. Primul transport pe valea Buzăului este atestat documentar în secolul XVI, în anul 1543, când se efectuează din satul Păltiniș, de pe Bâasca Roziliei, comuna Gura-Teghii, un transport de mărfuri cu carele, în valoare de 300 de aspri .

În sec. XVIII, la 1769 , austriecii deschid un nou drum pe Valea Prahovei, la Predeal, ceea ce determină stânjenirea transporturilor pe valea Teleajenului și Valea Buzăului pentru un secol. După 1868, drumul de pe Valea Buzăului se construiește și se lărgeste, iar legăturile comerciale cu Brașovul, vor fi reluate cu mai multă intensitate. La începutul sec. XIX, transporturile pe Valea Buzăului se amplifică, nu numai prin folosirea drumului de care, ci și prin construcția și punerea în funcțiune în 1909 a căii ferate Buzău-Nehoiăș.

În 1907, statul român concesionează construirea acestei căi ferate Băncii Mormorosch Blank. Actul de concesiune nr. 5431/12.03.1907 este confirmat prin decretul regal nr. 1129 și publicat în Monitorul oficial nr. 275/24.03.1907. Antrepriza construirii căii ferate a fost încredințată de Banca amintită, inginerilor C. M. Vasilescu, din București și M. Weisz, din Viena. Lucrările de construcție încep în anul 1907, vara, și se încheie la 25 decembrie 1908. La 1 ianuarie 1909, linia ferată este pusă în funcțiune pentru verificare pe timp de trei luni, după care rămâne în exploatare definitivă.

Trenurile plecau spre Nehoiășu din gara Drăgaica, aflată la 3 km de gara Buzău de astăzi. După terminarea întregii construcții, Banca Mormorosch Blank a constituit o societate pe acțiuni cu denumirea de „Societatea română a C.F. Buzău-Nehoiăș, S.A.”, fiind emise 12.000 de acțiuni, a 500 lei bucata care vor fi vândute pe piața internă și externă (Austro- Ungaria, Germania, Italia). Prefectura județului Buzău contribuia anual cu o sumă însemnată de 300.000 lei care era trecută în bugetul local.

Exploatarea căii ferate Buzău- Nehoiaș, începe în vara anului 1909 și este încredințată inginerului, Gh. B. Niculescu, un om cu o bogată experiență. Acesta organizează exploatarea liniei la fel ca și CFR-ul, orientându-se după aceleași regulamente și legi, iar personalul angajat beneficia de permise de călătorie gratuite pe bază de reciprocitate. Profiturile anuale aduse de linia ferată, Buzău-Nehoiaș, erau însemnate, ceea ce a declanșat venalitatea unor persoane din conducerea societății. Vor urma lungi conflicte și procese interminabile ce se vor sfârși prin trecerea liniei ferate în proprietatea Statului.

Notă: Informațiile apar și în: “Lucrare metodico-științifică pentru obținerea gradului I în învățământ”, Târgoviște, 2012

Bibliografie:

- ✚ C. Dumitrescu, Manuscris, Material documentar privind viața Orașului Buzău
- ✚ D. Ionescu, Istoria Orașului Buzău, Editura Litera, București, 1979
- ✚ P.P. Panaitescu, Călători poloni în Țările Române, studiu și documente, XVII, 1938
- ✚ Gh. D. Ceaușel, Manuscris, Despre începuturile căilor ferate române și a liniei Buzău- Nehoiaș
- ✚ Monografia județului Buzău, 1943

Certificatul Național de Calitate eTwinning/National Quality Label
- inovare, integrare, colaborare

Prof. Iorga Adelaida Loredana
Liceul Teoretic „Radu Vlădescu” Pătărlagele

Certificatul european de calitate se acordă o singură dată pe an, în luna octombrie, de către Biroul Central de Coordonare a programului eTwinning de la Bruxelles (Central Support Service – CSS) și este prezentat pe portalul eTwinning. Certificatele naționale de calitate se acordă cadrelor didactice care aplică, nu proiectului. În evaluare, se are în vedere activitatea din proiect a cadrului didactic care a aplicat pentru obținerea certificatului național de calitate și a elevilor coordonați de acesta. Toate proiectele trebuie să demonstreze că au fost active în anul școlar anterior sesiunii de evaluare sau, în cazul în care se află încă în desfășurare/sunt active în momentul realizării aplicației, să demonstreze că toate etapele planificate (inclusiv evaluarea rezultatelor) au fost parcurse.

„Împreună pentru profilul absolventului/Together for the Graduate Profile” a fost un proiect bilateral transdisciplinar bilingv (română-engleză), al cărui scop a fost acela de a identifica și integra nu numai cunoștințe, atitudini și valori, ci și tehnici inovatoare de predare, învățare și evaluare reciprocă din diferite domenii (peer-teaching, peer-learning, peer-assessment), și cele mai relevante exemple de bune practici pentru a dezvolta competențele-cheie de învățare durabilă și a asigura/facilita progresul școlar și succesul academic al elevilor de gimnaziu (clasele V-VIII în România și V-IX în Republica Moldova), în special în rândul unor categorii vulnerabile.

Principalele obiective ale proiectului au fost: creșterea gradului de conștientizare cu privire la rolul școlii și al educației, inclusiv al proiectelor și parteneriatelor eTwinning, în obținerea progresului școlar în perspectiva succesului personal și profesional, crearea și valorificarea unor oportunități reale de a iniția, desfășura și participa la activități menite să angajeze activ, creativ și colaborativ participanții în propria lor învățare și dezvoltare personală, având, de asemenea șansa de a (auto)evalua competențele-cheie, atitudini și valori.

La baza obținerii Certificatului Național de Calitate, în semn de recunoaștere a succesului acestuia, au stat următoarele criterii de evaluare: inovarea pedagogică și creativitatea, integrarea activităților

proiectului în curriculum, colaborarea dintre școlile partener, utilizarea creativă a noilor tehnologii (TIC), sustenabilitatea și transferabilitatea și relevanța rezultatelor și beneficiilor. Portofoliul activităților și rezultatelor obținute a fost promovat în broșura (bilingvă) eTwinning intitulată "Cele mai bune practici pentru dezvoltarea competențelor-cheie ale viitorului absolvent de gimnaziu/Best Practices for Developing the Key-Competences of the Future Lower-Secondary Graduate".

La finalul proiectului, cele două cadre didactice coordonatoare din echipa Liceului Teoretic „Radu Vlădescu” - un profesor de limba și literatura română și un profesor de limba engleză - au fost premiate cu Certificatul Național de Calitate eTwinning, ca dovadă a faptului că au îndeplinit toate obiectivele propuse inițial, ceea ce a condus nu numai la dezvoltarea profilului fiecărui viitor absolvent de gimnaziu, mai exact a comunicării în limbile română și engleză, a dezvoltării competențelor matematice, științifice și tehnologice, a competențelor digitale, de a învăța să înveți, a competențelor sociale și civice, a spiritului de inițiativă și antreprenoriat, ci și la promovarea platformei eTwinning și a instituțiilor participante ca medii prietenoase și spații ale incluziunii, empatiei, echității și solidarității.

Proiectul bilateral Erasmus+ E.D.U.C.A.T.I.O.N. – o oportunitate de dezvoltare personală, profesională și instituțională finanțată de Uniunea Europeană

Prof. Mircică Constantin
Liceul Teoretic „Radu Vlădescu” Pătârlagele

“Educated in Democracy, United by Common Aims, Teaching with Innovation, Opportunities and Nondiscrimination”, număr de identificare 2021-2-RO01-KA210-SCH-000049259, este un proiect bilateral de mică anvergură, finanțat de Uniunea Europeană prin programul Erasmus+ pentru educație, formare profesională, tineret și sport.

Este important de precizat că ideea acestui parteneriat pentru cooperare în domeniul educației școlare, între Liceul Teoretic „Radu Vlădescu” din orașul Pătârlagele, județul Buzău, și Liceul Vocațional „Pierre Joseph Laurent” din orașul Aniche, Franța, s-a materializat ca urmare a colaborării dintre cele două cadre didactice coordonatoare pe platforma eTwinning, pornind de la identificarea unor soluții la problemele comune ale celor două comunități școlare. Cea mai ambițioasă dintre acestea își propunea realizarea unui sistem de sprijin în cele două școli, a unui mediu primitiv în care fiecare elev să se simtă respectat și apreciat, în care nevoile educaționale, amenințările și provocările să fie transformate în puncte tari și oportunități reale pentru progres școlar, succes academic și dezvoltare personală.

La peste 6 luni de la debutul implementării acestui proiect și după încheierea primei activități de învățare/predare/formare, se poate afirma că echipa Erasmus+ E.D.U.C.A.T.I.O.N. a inițiat deja o cultură a respectului pentru diversitate, egalitate, echitate, incluziune și non-discriminare în cele două instituții de învățământ preuniversitar, spațiile școlare și nu numai, devenind astfel locul potrivit în

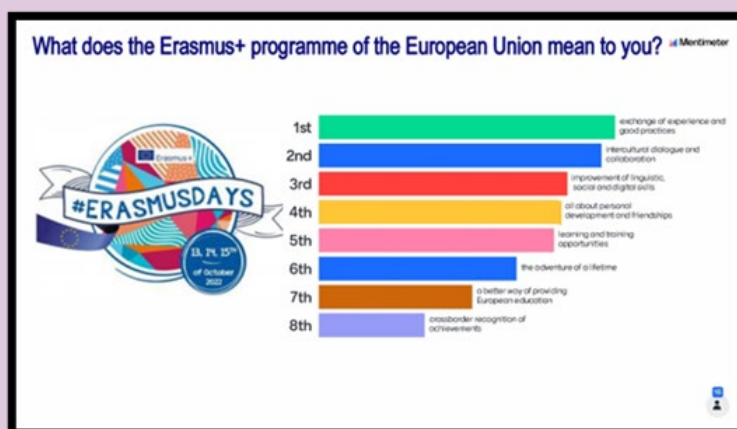
care fiecare elev sau cadru didactic își poate descoperi și valorifica aptitudini, talente, abilități, locul în care fiecare își atinge potențialul și poate adăuga valoare.

Cu ajutorul activităților transnaționale și locale, la finalul proiectului, un număr de 16 elevi europeni, cu vârste cuprinse între 15 și 17 ani, vor deveni mai pregătiți pentru a face față atât provocărilor societății contemporane, cât și pentru un viitor al împlinirilor personale și profesionale, chiar și atunci când există adversitate și este nevoie de reziliență și de resurse suplimentare de consecvență, solidaritate, motivație și responsabilitate.

În perioada 29.05.2022-02-06.2022, 8 elevi de la Liceul Teoretic "Radu Vlădescu", însoțiți de două cadre didactice, au participat la activitățile transnaționale organizate de partenerul francez, Liceul "Pierre Joseph Laurent". În cadrul acestei prime mobilități au avut loc nu numai activități formale (vizite oficiale, lecții de predare asistate de tehnologie, activități practice, experimente științifice), ci și activități non-formale de tip ice-breakers, team-building games, brain-teasers etc., prezentări multimedia și ale unor resurse digitale create de elevi, o gală de Edutainment dedicată educației informale și non-formale, cu discursuri motivaționale și inspiraționale de tip TED-talk și momente cultural-artistice, excursii culturale, ateliere de predare/învățare/formare organizate de elevi, o campanie de igienizare a spațiilor verzi etc.

Principalele rezultate ale mobilității din Aniche, Franța, au contribuit la creșterea nivelului de incluziune și coeziune socială din cadrul parteneriatului de mică anvergură, participanții dezvoltându-și competențe-cheie precum competențele lingvistice, sociale, digitale, civice, antreprenoriale, de a învăța să înveți, sensibilizarea și exprimarea culturală etc. De asemenea, avem certitudinea că ambele școli au devenit medii de învățare mai prietenoase pentru participanții direcți și viitorii beneficiari ai serviciilor educaționale, inclusiv pentru cei aflați în situații de risc sau care fac parte din categorii vulnerabile.

Cu ocazia #ErasmusDays2022, un sondaj Mentimeter realizat de școala coordonatoare, Liceul Teoretic „Radu Vlădescu”, le-a oferit participanților oportunitatea de a promova beneficiile acestui program european, reconfirmând astfel potențialul parteneriatelor Erasmus+ de a schimba viețile și de a deschide orizonturile cunoașterii pentru beneficiarii direcți și indirecti.

Cele mai importante beneficii au vizat valorificarea schimbului de experiență și bune practici, dialogul intercultural și colaborarea în vederea atingerii unor scopuri comune, îmbunătățirea competențelor lingvistice, sociale și digitale, dezvoltarea personală, inclusiv prin intermediul unor relații interpersonale valoroase, accesul la oportunități de învățare/predare/formare sub auspiciile programului Erasmus+ finanțat de Uniunea Europeană, pentru cei 16 elevi și cele 4 cadre didactice coordonatoare, precum și soluțiile, resursele și strategiile rezultate din colaborarea româno-franceză.

„Conținutul prezentului material reprezintă responsabilitatea exclusivă a autorilor, iar Agenția Națională și Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul în care va fi folosit conținutul informației”.

Proiectul Erasmus+ E.D.U.C.A.T.I.O.N., schimbări pozitive permanente în educația europeană

Prof. Frînculeasă Claudia Emilia
Liceul Teoretic „Radu Vlădescu” Pătârlagele

În anul școlar 2022-2023, Liceul Teoretic Radu Vlădescu din orașul Pătârlagele, (România) și Liceul Vocațional Pierre Joseph Laurent, din orașul Aniche (Franța) implementează proiectul bilateral de mică anvergură intitulat “Educated in Democracy, United by Common Aims, Teaching with Innovation, Opportunities and Nondiscrimination” - E.D.U.C.A.T.I.O.N. – număr de identificare 2021-2-RO01-KA210-SCH-000049259, finanțat de Uniunea Europeană prin programul Erasmus+.

Trei dintre cele mai valoroase produse tangibile create de participanții la proiect până în prezent sunt: un portofoliu virtual original cu activități de predare, învățare, evaluare și resurse interactive create cu ajutorul unor instrumente digitale, și două locuri speciale amenajate în incinta Liceului Teoretic „Radu Vlădescu” din orașul Pătârlagele: Clubul Erasmus+ E.D.U.C.A.T.I.O.N. și colțul verde Erasmus+ E.D.U.C.A.T.I.O.N. din grădina școlii noastre, un loc de învățare în aer liber îmbogățit și înfrumusețat de elevii implicați în proiect prin plantarea unor arbuști ornamentali pereni, în cinstea a șase personalități inspiraționale ale căror vieți au fost menite să servească scopului nobil al educației: Academicianul român Radu Vlădescu, Inginerul francez Pierre-Joseph Laurent, Maria Montessori, John Dewey, Sir Ken Robinson și Malala, pentru a onora contribuțiile remarcabile ale acestora în domeniile predării, învățării și formării și moștenirea globală a acestora în beneficiul umanității.

Clubul Erasmus+ E.D.U.C.A.T.I.O.N., una dintre principalele activități locale ale proiectului, care a fost planificată și realizată de echipa din România, cu sprijinul financiar al Uniunii Europene, este un rezultat tangibil al proiectului, care va continua să existe și după finalizarea acestuia, în luna februarie 2023.

Clubul, devenit deja un spațiu al incluziunii, un adevărat laborator de resurse personalizate și de îndrumare și sprijin disponibile pentru beneficiarii serviciilor educaționale, va funcționa în școala din România, atât în beneficiul elevilor cei mai vulnerabili, care au nevoie de sprijin individual și/sau activități de învățare remedială, cât și al elevilor capabili de performanță, care se pregătesc pentru concursuri școlare sau care participă la competiții și parteneriate (inter)naționale, regionale sau locale.

Înființarea clubului Erasmus+ E.D.U.C.A.T.I.O.N. în școala noastră și existența acestui spațiu primitor, al fiecăruia și al tuturor, în care elevii se pot întâlni și învăța, pot să studieze pentru examene și pot primi sprijin și îndrumare personalizate de la profesorii și colegii lor, au fost posibile datorită fondurilor europene și elevilor noștri cei mai talentați care au înfrumusețat pereții cu motto-uri și picturi motivaționale și inspiraționale pentru ca toți colegii lor să se simtă acasă.

O mini-bibliotecă cu resurse suplimentare de cărți și materiale didactice urmează să fie amenajată în curând, cu ajutorul profesorilor, ai actualilor și foștilor elevi ai liceului și ai altor membri ai comunității locale care doresc și pot să ne susțină în demersul nostru. Este de la sine înțeles că acest club al elevilor, un loc special care promovează incluziunea și echitatea, oferind acces la educație și resurse membrilor comunității noastre școlare va fi și locul de întâlnire pentru participanții actuali și viitori la proiectele implementate sub auspiciile Erasmus+, amintindu-ne tuturor că „Educația este cheia care deschide ușa de aur către libertate.”

Pe lângă acest rezultat tangibil al parteneriatului româno-francez, activitatea practică de plantare a arbuștilor ornamentali pereni, ca metodă incluzivă, de cooperare, a oferit un exemplu despre cum ne putem îmbunătăți cunoștințele și abilitățile și, mai ales, cum să devenim mai buni, atât din punct de vedere intelectual, academic, cât și emoțional, ca echipă. Această activitate locală a proiectului a fost o oportunitate pentru noi de a ne conecta cu mediul și comunitatea, de a reduce izolarea socială și de a oferi participanților un sentiment de implicare, un scop nobil și certitudinea unor realizări de lungă durată.

Acest colț verde, care a îmbogățit grădina școlii și reprezintă contribuția ecologică a liceului nostru în cadrul proiectului, este și un simbol pentru școala noastră, pentru membrii comunității și viitorii noștri oaspeți, oferind o stare de bine, inspirație, motivație și un spațiu perfect de învățare în aer liber.

În dubla calitate de inițiator și coordonator al proiectului, consider că acest parteneriat european a facilitat deja adoptarea incluziunii și a echității ca schimbări fundamentale și permanente în comunitățile noastre școlare, iar responsabilitatea noastră este să facem tot posibilul pentru a inspira și altora atitudini, comportamente și practici incluzive și echitabile chiar și după încheierea implementării proiectului, ceea ce va contribui și mai mult la dezvoltarea organizațiilor noastre.

Internaționalizarea ambelor școli, cu sprijinul financiar al programului Erasmus+, ne-a sporit capacitățile interne de transformare a etosului școlar, în ceea ce privește viziunea, misiunea, prioritățile, managementul, dezvoltarea profesională și colaborarea internă și internațională. Ca urmare a participării noastre la acest proiect, am devenit comunități mai puternice de profesori și cursanți, ridicându-ne standardele și așteptările, dezvoltându-ne rolurile și responsabilitățile, adaptându-ne strategiile și metodele de predare-învățare-evaluare la nevoile și particularitățile tuturor elevilor noștri, îmbunătățind instrumentele și resursele digitale, armonizând implementarea și practicile curriculare pentru a ne asigura că fiecare copil din școala noastră primește o experiență de învățare completă și oportunități de incluziune socială, participare civică, succes personal și academic.

„Conținutul prezentului material reprezintă responsabilitatea exclusivă a autorilor, iar Agenția Națională și Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul în care va fi folosit conținutul informației”.

Învățarea prin acțiune, o condiție a succesului în viață Prof. Blăjan Iuliana Liceul Tehnologic „Nicolae Teclu” Copșa Mică

Liceul Tehnologic „Nicolae Teclu” din Copșa Mică, reprezentat cu onoare și profesionalism de prof. Lucia Berger, managerul instituției școlare, desfășoară de foarte mulți ani numeroase proiecte Erasmus la care participă cadrele didactice ale școlii.

Fiind o instituție școlară în care mulți elevi provin din medii vulnerabile, misiunea dascălilor liceului este una deosebit de dificilă, dar dificultățile nu sunt insurmontabile, ci dimpotrivă, dăruirea și pasiunea celor care își desfășoară aici activitatea, la toate nivelurile de învățământ, își spune de fiecare dată cuvântul. De asemenea, colaborarea dintre instituția noastră școlară și celelalte instituții din localitate - Primăria și Poliția locală- este una care nu doar că funcționează cu adevărat, ci completează fericit eforturile corpului profesoral al liceului de a asigura un act educațional de calitate.

Reușita școlară și, ulterior, profesională a elevilor noștri este una dintre direcțiile în care se îndreaptă majoritatea proiectelor Erasmus care se derulează la Copșa Mică. Un astfel de proiect, încă în derulare, în domeniul educației școlare este „Formare, motivație, implicare - scut împotriva abandonului școlar” (2020-2022) care dispune de o finanțare de 35.640 euro. Aceasta asigură participarea resursei umane a liceului la cursuri europene care au în vedere strategii de diminuare și combatere a absenteismului și abandonului școlar, dar și îmbunătățirea comunicării și a colaborării cu familia elevului.

În cadrul acestui proiect, am participat alături de colegi, în perioada 10-14 iulie a.c., la cursul "Preventing Early School Leaving through Experiential Learning" oferit de Asociația Socio-Educativă EDUPLUS Tenerife, Spania. Activitățile de instruire la care am luat parte se pliază pe nevoile elevilor noștri și prezintă avantajul de a oferi soluții, nu doar pentru instituția noastră școlară, ci pentru orice instituție furnizoare de educație. Deși arhipelagul din care face parte Tenerife (Insulele Canare reprezintă o comunitate autonomă a Spaniei, situată în Oceanul Atlantic) este un adevărat paradis terestru pentru orice turist care ajunge acolo, lucrurile nu sunt deloc idilice pentru cetățeanul de rând.

Președintele Asociației EDUPLU, doamna Anca Dudău, ne-a vorbit în acest sens despre faptul că, statistic, Tenerife are o rată foarte ridicată a șomajului, a cărui pondere afectează semnificativ segmentul tânăr al populației. Dat fiind faptul că sursa principală de venit a majorității este generată de turism, persoanele implicate în această formare din partea EDUPLUS ne-au familiarizat cu istoria și tradițiile insulei, cu bucătăria tradițională, cu obiceiurile pastorale care, deși astăzi nu se mai practică pe insulă deoarece mare parte din speciile de plante și animale sunt protejate sau fac parte din patrimoniul UNESCO, vor fi, probabil, reintroduse în circuitul turistic ca strategie complementară de atragere a vizitatorilor.

Personal, am fost încântată de gradul ridicat de colaborare între membrii acestei comunități insulare în asigurarea unui circuit funcțional în ceea ce privește serviciile oferite celor care vizitează insula. Învățarea de natură experiențială pe care o etalează astfel toți aceștia prin forma de muncă pe care o prestează este un model de succes care ar putea fi implementat și la noi. Și țara noastră are suficiente atracții turistice - la altă scară decât cele din Tenerife, este adevărat, dar nu mai puțin îmbietoare - care pot fi generatoare de locuri de muncă și, implicit, de surse de venit pentru populație. Circuitele care ne-au fost propuse au bifat zone de creastă, zone împădurite, plaje naturale sau artificiale, căci arhipelagul include atât zone cu vegetație luxuriantă, cât și zone deșertice, printre acestea numărându-se Parcul Național Anaga, Parcul Național Teno și Parcul Național Teide, considerat de UNESCO patrimoniu al umanității.

În altă ordine de idei, pe același palier al învățării de natură experiențială, se înscrie vizita pe care am efectuat-o în Centrul din El Tablero, Santa Cruz de Tenerife (SOS Satele copiilor), un edificiu care se ocupă de problemele de natură socială aparținând unei părți a populației.

Punctele nevralgice asupra cărora inimoșii voluntari din acest Centru își focalizează toată energia sunt reprezentate de lipsa unui loc de muncă, de orientarea școlară și profesională a unor adolescenți sau chiar familii, care fie nu și-au finalizat studiile, fie sunt ajutați să participe la cursuri de reconversie profesională pentru a-și găsi un loc de muncă și pentru a duce o viață decentă. Persoanele care beneficiază de serviciile Centrului se implică în foarte multe activități - cultivă legume, plante, cresc animale (caii, de pildă, sunt implicați în terapia recuperatorie a copiilor diagnosticați cu autism sau având alte cerințe educative speciale), fabrică manual gresie, utilizează materiale naturale pentru construcții (există aici două domuri geodezice construite de adolescenți, utilizate pentru activitățile educative), participă la cursuri pe diverse teme: educație parentală, alimentație sănătoasă, formare/reconversie profesională și, cel mai important aspect, sunt ajutați să nu abandoneze școala.

Practic, Centrul, ale cărui fonduri provin pe de o parte, dinspre instituțiile guvernamentale și pe de altă parte, cu mari eforturi, din sponsorizări, se autogospodărește, asigurându-și astfel condiții de funcționare la cei mai înalți parametri posibili. Nu în ultimul rând, aș dori să menționez existența unui post de radio din cadrul acestei instituții, unde cei care realizează emisiuni, cu toată energia și elanul specific vârstei, adolescenții de aici, popularizează problemele acestui segment social. Toate aceste activități non-formale la care am luat parte îmi întăresc convingerea că omul sfințește locul, că stă cu adevărat în puterea noastră de a face lucrurile să funcționeze. Și schimbarea începe de la firul ierbii, prin dăruirea, pasiunea și efortul fiecăruia dintre noi. Toate aceste forme de învățare completează educația formală și informală, aduc motivarea și automotivarea în actul învățării, pregătesc elevul pentru viață, îl ambiționează să nu cedeze în fața greutăților, ci să înfrunte cu mult curaj și încredere în forțele proprii toate obstacolele pe care viața le pune în fața fiecăruia dintre noi.

Nu pot mulțumi îndeajuns tuturor celor care au făcut nu doar posibilă această experiență, ci și indimenticabilă: doamnei profesoară Lucia Berger, colegei mele, doamna profesoară Otilia Lal, colegelor implicate în acest demers formativ, doamnei Anca Dudău, doamnei Pilar Lopez Gomez, fondator și manager al Asociației LA TRIBU Espacio Creativo, doamnei director Maria Nelida Quintero Padron, doamnei Diana Redondo și domnului Carlos Garcia Medina. O bucătică din sufletul meu a rămas acolo, iar speranța de a reveni în Tenerife, cel puțin încă o dată, îmi îndreaptă către acești oameni de cinci stele cele mai alese sentimente și gânduri de prietenie și recunoștință.

Que Dios los bendiga a todos!

**“From European Volunteering to Global Solidarity”
 („De la voluntariat european la solidaritate globală”)**

Prof. Haralambie Monica
Colegiul Național „Mihai Eminescu” Buzău

Proiectul eTwinning “From European Volunteering to Global Solidarity” („De la voluntariat european la solidaritate globală”) a avut ca obiectiv principal conștientizarea necesității voluntariatului în societatea actuală prin crearea unui parteneriat puternic și real între elevi și cadre didactice din diferite țări, o echipă internațională de voluntari bazată pe comunicare și colaborare. Au fost organizate în scop caritabil diferite evenimente și activități, în ciuda condițiilor dificile impuse de pandemie. Proiectul a oferit elevilor oportunitatea de a experimenta participarea activă la viața civică și la ajutorarea intra-și inter-comunitară prin acțiuni care au vizat dezvoltarea unor atitudini și competențe esențiale, cum ar fi: toleranța, empatia, colaborarea, spiritul de echipă, spiritul de inițiativă și implicarea în situații care pot fi descrise ca provocări ale lumii și societății contemporane, în vederea găsirii unor posibile soluții pentru rezolvarea lor.

Toate etapele proiectului au inclus sarcini centrate pe elev, care au implicat constant abilitățile lor de rezolvare a problemelor și de gândire creativă. Copiii au luat parte activ la toate activitățile proiectului, combinând învățarea bazată pe metode moderne cu metode tradiționale de comunicare. A existat o interacțiune permanentă între ei prin intermediul Padlet, Zoom, Whatsapp etc. Noi toți, elevi și profesori, ne-am concentrat permanent atât asupra nevoilor și intereselor individuale și colective ale elevilor, cât și asupra obiectivelor educaționale ale proiectului nostru.

Prin intermediul activităților, participanții au dezvoltat competențe-cheie esențiale pentru viitorul lor (competențele sociale și civice, spiritul de inițiativă, competența digitală, conștientizarea culturală, competențe lingvistice și de comunicare) și și-au sporit motivația de a contribui la bunăstarea socială și emoțională a celorlalți. Printre cele mai importante beneficii ale proiectului a fost acela că a condus, pentru toți participanții și beneficiarii, la creșterea nivelului de conștientizare a importanței voluntariatului ca soluție pentru o gamă largă de probleme sociale, economice, de mediu, educaționale, medicale etc.

Toți partenerii implicați în acest proiect au demonstrat atât disponibilitatea, cât și capacitatea de a facilita comunicarea și colaborarea. În ciuda pandemiei, comunicarea între școlile partenere a fost reală și eficientă datorită platformei eTwinning și a altor canale de comunicare, cum ar fi grupurile naționale și internaționale WhatsApp, e-mailul și telefonul. Agenda proiectului a fost abordată și îndeplinită cu flexibilitate, adaptabilitate și înțelegere, ceea ce a contribuit din plin la dezvoltarea sentimentelor de solidaritate și unitate, întărindu-ne parteneriatul și cooperarea. Activitățile desfășurate au contribuit la creșterea autorefecției, rezilienței, echilibrului emoțional și bunăstării, încrederii în sine, responsabilității și gândirii pozitive în interiorul echipelor și în relațiile dintre echipe. De asemenea, au facilitat schimbul de bune practici de voluntariat în cadrul unei rețele internaționale de colaborare și sprijin reciproc.

Metodele de evaluare utilizate pentru a măsura atingerea obiectivelor sale și succesul proiectului nostru au fost atât bazate pe proces, cât și pe rezultate. Au existat chestionare online la începutul și la sfârșitul proiectului, urmate de discuții și dezbateri în clasă și întâlniri online locale și internaționale între participanți. Am apreciat disponibilitatea și entuziasmul elevilor de a participa, reflectate în atitudinea și comportamentul lor pozitiv la toate activitățile organizate. Elevii noștri au fost încântați să contribuie la produsele finale: revista electronică și eBook, portofoliul virtual, broșura finală de evaluare și diseminare cu cele mai bune rezultate și practici. Echipa noastră și-a exprimat sentimentele, concluziile și feedback-ul în timpul întâlnirii finale on-line a proiectului, dar feedback constructiv a fost oferit în mod constant pentru a încuraja participarea, contribuția personală și progresul. Autoevaluarea și evaluarea de la egal la egal au fost folosite permanent pentru a măsura performanța și progresul elevilor și i-au ajutat să-și dezvolte abilitățile și să-și îmbunătățească gama de valori morale și atitudini.

În concluzie, suntem profund recunoscători pentru toate oportunitățile de învățare, predare și formare pe care le-am primit prin acest proiect și prin intermediul platformei eTwinning, inclusiv pentru Certificatul European de Calitate obținut în luna octombrie 2021, și recomandăm cu tărie cât mai multe colaborări internaționale și experiențe de învățare de acest fel.

E-mailul, un mijloc util de predare a limbilor străine

Prof. Neacșu Mihaela
Liceul Teoretic „Radu Vlădescu” Pătârlagele

Oamenii, în special adolescenții, scriu cel puțin două sau trei mesaje pe zi, folosind Internetul: motoarele de căutare (Google, Internet Explorer, etc.) sau rețelele sociale (MySpace, Facebook, Instagram, Tweeter, YouTube etc.) pe propriile telefoane sau calculatoare. Deoarece sunt gratuite dacă există acces la Internet, e-mailurile au fost pentru mult timp un instrument foarte important pentru comunicarea în masă, în zilele noastre fiind folosit mai ales pentru corespondența oficială.

Rețelele sociale adună multe site-uri pe care oamenii le pot folosi pentru a comunica idei și a socializa, care concurează în ceea ce privește traficul. Aceste site-uri permit utilizatorului să facă o mulțime de lucruri: să afișeze un profil, fotografii, videoclipuri, chat, blog și să se conecteze cu prietenii, să intre în grupuri private sau pe forumuri, motiv pentru care sunt preferate de multe ori.

Cum o caracteristică de bază a rețelilor sociale este ca fiecare utilizator să aibă propriul profil, iar pentru a putea naviga pe Internet trebuie ca utilizatorul să știe unde și cum să facă asta, oamenii au nevoie de competențe digitale ca să își poată crea propria identitate și să se poată conecta cu oameni din toată lumea. Astfel, oamenii, în special tânăra generație, trebuie să exerseze aceste competențe, să devină în timp alfabetizați cu tehnologia digitală.

În epoca globalizării, școala poate beneficia la rândul ei de aceste deprinderi, deoarece este o mare oportunitate să poți pune în legătură elevi din diferite locuri de pe glob care au interese similare. Bazele digitalizării trebuie puse în școală. În trecut elevii nu aveau voie să se conecteze la Internet folosind propriile dispozitive, în special telefoanele mobile, însă în ultima perioadă, mulți profesori au înțeles că acest lucru îi poate ajuta pe elevi nu doar motivându-i, ci și cu materiale în procesul de învățare. Desigur, școlile din România au conexiune la Internet în laboratoarele lor, care este folosită pentru predare, obținerea de materiale pentru îmbunătățirea procesului de predare sau atunci când școala este implicată într-un parteneriat internațional cu școli din alte țări.

E-mailul, deși considerat cumva demodat de către elevi, poate oferi o mulțime de beneficii pedagogice, în special pentru predarea și învățarea limbilor străine. Deoarece elevii nu trebuie să se afle într-o anumită clasă la un anumit moment al zilei pentru a comunica cu alții în limba străină, e-mailurile extind timpul și spațiul de învățare a limbilor străine. Elevii pot interacționa oricând și oriunde cu alți elevi, în limba engleză, prin e-mailuri. E-mailul este ofertant prin prisma faptului că cei implicați în schimbul de e-mailuri nu trebuie să fie disponibili în același timp pentru a putea comunica. Rankin (1997) observă că interacțiunea suplimentară, prin orice mijloace, într-o limbă străină oferă cursanților limbii străine mai multe informații decât s-ar putea aștepta de la ora de clasă, care în mod obișnuit nu depășește patru ore pe săptămână în majoritatea liceelor sau colegiilor. E-mailul oferă, de asemenea, un context pentru comunicarea cu alți vorbitori în situații de comunicare autentice. Interacțiunea prin e-mail oferă un sentiment de realitate eforturilor de comunicare ale elevilor care pot părea artificiale într-o clasă. Datorită naturii informale și interactive ale e-mailurilor, acest tip de comunicare arată asemănător limbajului vorbit, chiar dacă e-mailurile sunt în formă scrisă.

În e-mailuri, rolul profesorului nu mai este în centru (Patrikis, 1995), elevii având posibilitatea de a-și alege tema de comunicare și, mai mult decât atât, nu le mai este frică să greșească. Astfel, ținta principală a scrierii de e-mailuri este comunicarea. E-mailul permite elevilor să comunice cu vorbitori nativi ai limbii țintă fără costul ridicat al călătoriei în străinătate (Hedderich 1997; Roakes, 1998). Discuția cu vorbitori nativi de engleză poate îmbunătăți competențele lingvistice ale elevilor. Mai mult decât materiale audio și video autentice, e-mailurile oferă elevilor posibilitatea de a se angaja în comunicări libere și lipsite de costuri. Elevii ar trebui să fie capabili să comunice pe rând, să înțeleagă și să răspundă prompt la mesajul pe care îl primesc. Intrând în contact cu elevi din alte țări, elevii români își pot lărgi cunoștințele despre lume, pot afla informații despre alte culturi și tradiții, în acest fel își lărgesc orizonturile și devin conștienți de poziția lor particulară. E-mailul este cel mai ofertant mijloc de comunicare, din acest punct de vedere, având posibilitatea atașării unor materiale numeroase și cu conținut mare.

Bineînțeles, depinde de profesor dacă alege să includă e-mailurile în predarea la clasă. Profesorii le pot cere elevilor să scrie e-mailuri unui alt elev din clasă sau din altă clasă sau chiar profesorilor lor. Acest schimb poate fi evaluat la sfârșitul unui modul, iar elevii pot primi note pentru conținutul și structura corectă ale e-mailurilor respective. Desigur, o astfel de sarcină poate anula cumva aspectul comunicativ liber al unui e-mail, pentru că, dacă elevii știu că munca lor va fi notată, vor acorda mai multă atenție, atunci când scriu, subiectelor alese și corectitudinii fiecărui cuvânt scris, în defavoarea spontaneității și a comunicării. Dar acest lucru, desigur, poate fi oricum în beneficiul lor. Totuși, nu pot să nu menționez faptul că un astfel de schimb pe baza e-mailurilor este foarte consumator de timp pentru profesori: un elev trebuie să comunice doar cu profesorul, iar profesorul are cel puțin treizeci de elevi cu care să comunice.

Pentru ca elevii să poată performa în folosirea e-mailurilor, profesorii ar trebui să-i învețe mai întâi cum să le scrie corect. Mai mult decât atât, cum scrierea prin e-mail este un posibil tip de subiect pe care elevii ar trebui să-l cunoască pentru examenul final care le evaluează competența lingvistică scrisă, predarea și exersarea folosirii e-mailurilor este obligatorie de la clasele de gimnaziu, până la clasa a12-a, când elevii sunt în pragul examenului pentru Competențe lingvistice. Pentru ca elevii să se pregătească pentru acest examen, profesorii trebuie să le predea și apoi să exerseze cu ei toate regulile necesare pentru a scrie un e-mail bun. Chiar dacă ambele sunt scrisori funcționale, există diferențe mari între scrisorile informale/formale și e-mailuri. Scrierea clară și concisă a unui e-mail este evident o abilitate care trebuie exersată. Câțiva pași de urmat ar fi: 1. alegerea clară a scopului pentru care scriem (înțelegerea clară a motivului, a ceea ce dorim să comunicăm), 2. răspunsul afirmativ la întrebarea dacă trimiterea e-mailului este absolut necesară, acest lucru fiind un semn de respect față de partener, 3. respectarea principiului de a scrie despre un singur subiect, orice alt subiect necesitând un nou e-mail, 4. formularea scurtă și empatică a mesajului (Este propoziția clară, neinterpretabilă?, Cum m-aș simți eu dacă aș primi un astfel de mesaj?), 5. folosirea de introduceri scurte, care să cuprindă neapărat numele tău și, eventual, locul unde v-ați întâlnit, funcția și un link către site-ul tău, dacă este primul mail trimis, 6. păstrarea mediei de cinci propoziții pentru a transmite mesajul, 7. respectarea structurii standard a e-mailului (formula de salut, câteva cuvinte introductive, motivul mesajului și îndemnarea la o acțiune, câteva cuvinte de final, formula de încheiere), 8. folosirea de propoziții scurte, la diateza activă, 9. recitirea e-mailului înainte de trimitere și corectarea de greșeli, 10. evitarea folosirii de emoticonuri, mai ales în e-mailurile oficiale.

Dacă elevii de vârstă mai mare sunt mai puțin entuziasmați la ideea folosirii e-mailurilor, cumva pe bună dreptate, deoarece aplicațiile de tipul Learningapps, Canva, Padlet, etc. și rețelele sociale sunt deja cunoscute lor și considerate mai atractive, elevii de vârstă mai mică găsesc, prin folosirea e-

mailurilor, un motiv pentru a fi lăsați de părinți la calculator, pe de o parte, iar pe de altă parte, o bună ocazie de a se putea apropia mai mult de profesorul lor.

În concluzie, deși e-mailul este acum considerat deja un mediu relativ „low-tech”, folosirea lui la clasă poate aduce beneficii eficiente procesului de învățare a unei limbi străine, cel mai important beneficiu fiind potențialul său de a oferi cursanților oportunități de interacțiune comunicativă de mare valoare în clasa de limbi străine.

Educația de ieri, educația de azi

Prof. Pană Maria
Liceul Teoretic „Nicolae Iorga” Nehoiu

Din toate timpurile și pentru toate popoarele, educația constituie cel mai important fenomen al vieții spirituale a societății. Ea a apărut odată cu societatea umană și se dezvoltă și modifică odată cu ea: conținutul și mijloacele educației, scopurile, metodele și procedeele pedagogice. Din generație în generație, se transmit experiența social-culturală, normele și valorile, pedagogii și cei educați în cadrul sistemului fiind cei care fac "munca" educativă.

Noțiunea de educație acoperă multiple conținuturi, accentuându-se fie scopul educației, fie natura procesului educativ, fie conținutul educației, fie laturile sau funcțiile actului educativ. Potrivit unei definiții a lui Emil Durkheim “educația constituie acțiunea generațiilor adulte asupra celor tinere cu scopul de a forma acestora din urmă anumite stări fizice, intelectuale și mintale necesare vieții sociale și mediului special pentru care sunt destinate”. În baza sintezei unei serii de ipostaze ale educației pot fi evidențiate următoarele trăsături caracteristice: educația este un fenomen specific uman - acțiunea educativă nu se poate extinde asupra lumii animalelor sau a plantelor întrucât ele nu posedă conștiință fără de care nu există educație; esența educației constă într-un sistem de acțiuni prin care educatorul în mod intenționat tinde să influențeze asupra educatului; educația poate fi concepută ca o acțiune socială încercată de oameni spre a îmbunătăți durabil într-un anumit sens (îmbunătățire, păstrare sau înlăturare) constituția predispozițiilor psihice ale altor oameni. Indicația “a încerca” permite să admitem că acțiunile educaționale pot avea nu numai succes, ci și insucces.

Omul este o ființă socială. Din primele zile ale existenței, el este înconjurat de alți oameni și chiar de la începutul vieții suntem implicați în diferite interacțiuni sociale. Prima experiență de comunicare socială omul o capătă înainte de a învăța să vorbească. Educația contribuie la socializarea copilului în lumea reală, constituind una dintre căile de realizare a acesteia. Educația reprezintă elementul cheie, factorul fundamental al socializării, întrucât educația permite copilului să-și însușească mai rapid complexul celor mai importante valori și norme sociale. Scopul final al educației este bidimensional: asimilarea valorilor social-culturale ale societății și dezvoltarea (multilaterală, armonioasă) a individualității educaților, autorealizarea lor.

Istoria învățământului demonstrează că în momentul în care educația încetează de a răspunde la întrebarea cum să trăiești cu demnitate, apare criza educației, o stare de lucruri când educația își pierde valoarea. În condițiile în care societatea și-a pierdut idealurile, temeliile morale, accentul se pune pe învățământ în sensul său îngust de transmitere a unor cunoștințe. Bineînțeles, nu poate fi subestimat rolul cunoștințelor, mai ales din sfera științelor umaniste, care întotdeauna slujeau cauzei educației omului cărturar, cetățean, democrat. Învățământul trebuie să îmbine instruirea și educația, asigurând întrepătrunderea lor și atribuind prioritate educației în raport cu instruirea.

În anii '90 ai secolului XX apare concepția psihologică umanistă, care a generat schimbarea paradigmei educaționale. Esența concepției umaniste constă în faptul că un copil constituie valoarea supremă și se plasează în centrul procesului de educație. Ideile-reper ale pedagogiei umaniste sunt: credința în posibilitățile copilului, dezvăluirea naturii firești în copil, respectarea și afirmarea personalității lui, orientarea lui spre valorile binelui și dreptății.

Copiilor nu li se va impune să îndeplinească anumite cerințe, dar vor fi create condițiile pentru ca cel educat singur să ajungă la înțelegerea importanței cerinței date personal pentru sine, el o va recunoaște și o va accepta, va dori să o îndeplinească și o va îndeplini. Analizând concepțiile generale ale educației, savanții și practicienii caută răspuns la întrebarea „Ce este preferabil: dirijarea “strictă” cu dezvoltarea personalității sau educația liberă?” Șința tinde să identifice căile optime de apropiere a acestor orientări, de îmbinare armonioasă a dirijării dezvoltării personalității cu autodeterminarea și autonomizarea ei.

Psihologii interpretează procesul educației ca fiind unul de interiorizare: transfer de cunoștințe, norme, valori exterioare în planul intern al personalității. Prin noțiunea de “interiorizare” se explică mecanismul formării personalității în procesul educației. Omul vede, percepe acțiunile, comportamentul altora, le imită, reproduce modelele, asimilează, dobândind pentru sine ceva din mediul socio-cultural exterior, schimbându-se calitativ sub aspect psihologic. Pe acest temei devine posibil procesul invers - de exteriorizare, transpunerea din planul interior în cel exterior, în cadrul activității interumane.

Practica școlară actuală, constatăm, cu regret, demonstrează că unii pedagogi mizează doar pe exigență, exprimând-o în cele mai diverse forme: amenințări, pedepse, violență asupra personalității, neadmiterea dreptului la alegere, moralizare plictisitoare. Cerința de a manifesta optimism, stilul și tonul major, feedback-ul pozitiv în procesul educațional va permite educatului să-și dezvăluie posibilitățile sale potențiale, să se autorealizeze, să ocupe un loc destoinic în comunicarea cu semenii și maturii. De aceea se impune astăzi principiul educației cu sprijin pe calitățile pozitive ale omului.

Procesul educațional este eficient în cazul în care copilul este perceput ca personalitate integră, cu toate ajunsurile și neajunsurile, diversele manifestări în diferite sfere ale vieții și activității, cu toate greutățile creșterii și contradicțiile, cu întregul sistem de atitudini față de lumea înconjurătoare. A devenit deja un lucru obișnuit pentru pedagog de a vedea omul în nuanțe negative, căutând în el neajunsuri și probleme. Se impune însă un alt model de comportament, când educatorul definește rolul său profesional, pornind de la ideea că, deși oamenii au probleme, neajunsuri, totuși fiecare este înzestrat cu ceva, are deprinderi, capacități, abilități. Acestea trebuie într-un total susținute, favorizând dezvoltarea, întărirea și aprofundarea lor.

Ideea fundamentală a pedagogului-educator este imaginea pozitivă a omului. Aceasta înseamnă că prima întrebare pe care trebuie să și-o pună educatorul va fi: Ce capacități ascunse are acest om? După ce această întrebare va fi temeinic studiată, va fi pusă următoarea: Ce insuficiențe are el? Pedagogia și psihologia recomandă educatorului să laude, să încurajeze, să susțină acel pozitiv care este în discipol neindicându-i permanent faptele rele, comportamentul incorect, erorile comise. Un alt principiu important în aceste vremuri este principiul unității cerințelor (școlii, familiei, societății). O condiție esențială a realizării acestui principiu este coordonarea eforturilor școlii, familiei și comunității, activitatea în comun a învățătorilor, organizațiilor profesionale și familiei în vederea educației tinerei generații. Dacă această unitate și coordonare de eforturi nu se obțin, este greu de a conta pe succes. Atunci când participanții procesului educațional “trag carul” în diferite direcții, eforturile educaționale se contrapun, discipolul încearcă încărcături psihice enorme, el neștiind pe cine să creadă, după cine să meargă. Educația orientată spre personalitate cere respectarea copilăriei, a greșelilor ei. Ea presupune credința în noblețea motivelor și faptelor celor

educați. Copilul își demonstrează calitățile sale în activitate, comportament, fapte. Unul face totul repede, altul încet, al treilea acceptă dintr-o dată sarcina și doar ulterior își chibzuiește și corectează activitatea în dependență de circumstanțe. Unul este reținut în comunicare, altul este deschis. Unor copii le este caracteristică excitabilitatea sporită, nervozitatea, altora - stabilitatea emoțională. Acțiunile pedagogului în toate aceste cazuri nu pot fi identice. Pentru fiecare copil pedagogul va aplica o strategie individuală de educație. Determinând un sistem de scopuri educative, el va alege mijloace de influență, care actualizează particularitățile funcțional-psihologice caracteristice copilului concret. Cu cât mai mare este diferențierea formelor de influență educativă, cu atât mai înaltă este eficiența educației. În același timp, indiferent de particularitățile și posibilitățile individuale, toți discipolii trebuie să știe și să îndeplinească exigențele morale necesare.

Acceptarea copilului reprezintă manifestarea respectului față de el, față de gândurile, sentimentele, faptele, drepturile și libertățile lui. Respectând tot ce constituie valorile copilului, educatorul demonstrează celui educat că îl iubește și îl prețuiește. Educația în asemenea condiții poate atinge rezultatele scontate. Realizarea cu succes a scopului educației are loc prin intermediul aplicării unui ansamblu de metode. Îmbinarea acestor metode în fiecare caz individual trebuie să corespundă scopului preconizat și nivelului de bună creștere a copiilor. Aceste metode pot constitui subiectul unei alte dezbateri, foarte importante. Pornind de la adevărul că metode întru totul "relevante" pentru toate situațiile pedagogice nu există, educatorul se folosește, de obicei, de un complex de metode pentru atingerea scopurilor preconizate, creându-și strategia de influență pentru o anumită perspectivă.

Nu întâmplător pedagogii au început să vorbească mai mult despre procesul de socializare a personalității, despre pedagogizarea ambianței, despre crearea unui mediu educativ. Aceasta dovedește creșterea rolului altor factori alături de influența directă a învățătorului și a școlii. La ei se referă, în primul rând, mijloacele de comunicare (informare) în masă, computerul și Internetul, publicitatea și cultura de masă, procesele globalizării, informatizării și altele. Copilul contemporan, adolescentul trăiește și se formează într-un mediu informațional suprasaturat, deseori, în mod regretabil, agresiv, dezumanizant. Se impune necesitatea de a folosi în scopuri pedagogice toți factorii, mijloacele atât în cadrul școlii, cât și în mediul înconjurător. Pentru aceasta trebuie să se cunoască acești factori.

Orice sistem educativ poartă în sine amprenta timpului și a regimului social-politic, a caracterului relațiilor sociale. În scopurile și sarcinile pe care ea le înaintează, se disting idealurile omului unei anumite epoci. Principalul pentru fiecare din sistemele educative este orientarea spre educația omului pregătit și capabil de a trăi în societatea contemporană lui.

Bibliografie:

- ✚ Albu, Gabriel. În căutarea educației autentice. Iași: Polirom, 2002
- ✚ Antonesei, Liviu. Paideia : Fundamentele culturale ale educației. Iași: Polirom, 1996
- ✚ Bîrzea, C. Arta și știința educației. București: Ed. Didactică și Pedagogică, 1995
- ✚ Cernichevici, Silvia. Educație și eros. Ghid pentru educatori, părinți și tineri. Iași: Polirom, 2001
- ✚ Cojocaru, Venera Mihaela. Educație pentru schimbare și creativitate. București: Ed. Didactică și Pedagogică, 2003
- ✚ Convenția cu privire la Drepturile Copilului / ONU; UNICEF
- ✚ Cristea, Sorin. Fundamentele științei educației. Teoria generală a educației. Ed. Litera, 2003
- ✚ Nicola, Ioan. Tratat de pedagogie școlară. București: Aramis, 2003

Priorități actuale și de perspectivă ale lecției de educație fizică

Prof. Neacșu Daniel Sorin
Liceul Teoretic „Radu Vlădescu” Pătărlagele

„Educația fizică apare ca o componentă a educației generale, exprimată printr-un tip de activitate motrică, desfășurată organizat sau independent, al cărei conținut conceput specific vizează optimizarea potențialului biomotric al individului, precum și a componentelor cognitivă, afectivă, și social-relațională, determinând creșterea calității vieții” (Dragnea A. și colab., 2006). Educația fizică este considerată „un proces deliberat construit și dirijat, în vederea perfecționării dezvoltării fizice, a capacității motrice, în concordanță cu particularitățile de vârstă, de sex, cu cerințele de integrare socială a tinerilor, cu solicitările fizice ale profesiilor și cu menținerea condiției fizice” (Șiclovan I., 1979). O serie de autori (Mitra Gh., Mogoș Al., 1980, Dragnea A., 1994 Cârstea Gh., 1993, Badiu T., 1998) au împrumutat următoarea definiție în lucrările lor : ”Educația fizică este o activitate care valorifică sistematic ansamblul formelor de practicare a exercițiilor fizice în scopul măririi în principal a potențialului biologic al omului în concordanță cu cerințele sociale” (Terminologia educației fizice și sportului, 1974).

Ca orice activitate, pentru buna ei funcționare trebuie stabilite anumite priorități, care vor avea întâietate în desfășurarea activității. Aceste priorități au fost bine conturate de Badiu T. în anul 2000 și constituie un punct de plecare în activitatea fiecărui profesor de educație fizică.

Pentru ca scopul lecției să fie în întregime atins, iar eficiența acesteia să crească la parametri superiori, se impune cu hotărâre asigurarea unor cerințe de bază, indiferent de tipul și obiectivele lecției respective și anume: densitate optimă, dinamism, varietate, atractivitate (Badiu, T., 2000). Pentru ca o lecție să fie eficientă și să contribuie la realizarea obiectivelor educației fizice trebuie să cumuleze densitatea și dinamica, dar nu se rezumă la simpla lor însumare. Pornind de la aceste reflecții, nu întotdeauna o lecție densă, dinamică, este și eficientă, mai ales dacă pe parcursul ei au apărut aspecte de ordin educativ de a căror soluționare profesorul s-a ocupat mai puțin. Rezultă deci, că măsurile luate în legătură cu sporirea densității motrice și a intensității efortului în lecție constituie aspecte importante, dar parțiale ale folosirii eficiente a timpului, între acestea și natura obiectivelor instructiv-educative ale lecției trebuind să existe o concordanță perfectă. Dozarea rațională a volumului și a intensității efortului în lecție rămâne principala cale specifică de a spori eficiența activității de educație fizică, respectând precizarea de mai sus.

Evoluția efortului, oscilând ascendent în lecție, respectă cerințele fiziologice privind solicitarea organismului la efort, creează condiții de adaptare a funcțiilor organismului la solicitări, garanție sigură a sporirii capacității de muncă. Densitatea optimă este obținută în principal, prin modul de organizare a activității în lecție, frontal sau pe grupe mici de elevi, care să asigure o participare activă și permanentă a tuturor elevilor, folosindu-se integral și în mod cât mai judicios timpul de lucru practic. Pentru aceasta este necesar să se utilizeze un bogat material sportiv, permițând tuturor elevilor realizarea prin exersare a unui număr cât mai mare de repetări. Înlăturarea “timpilor morți”, scurtarea pauzelor, înlănțuirea rațională a temelor, utilizarea unor metode, procedee, exerciții și formații care pot asigura volumul de lucru și intensitatea efortului în concordanță cu obiectivele urmărite, sunt câteva dintre măsurile prin care se asigură eficiența lecției.

Varietatea conținutului lecției se poate realiza prin utilizarea unui număr mare de mijloace sau, dacă este necesar, menținerea aceluiași mijloace la un anumit ciclu de lecții, varietatea realizându-se prin modificări în forma de organizare, schimbându-se formațiile de lucru și stimulenții care pot contribui la creșterea interesului elevilor pentru lecție.

Atractivitatea lecției reprezintă problema de bază a eficienței acesteia. De modul în care se izbuteste rezolvarea acestui aspect al lecției depinde interesul și participarea efectivă, conștientă și activă a elevilor, aceștia dându-se cu întreaga lor disponibilitate psihică și fizică pentru activitatea planificată. Aceste aspecte din lecție contribuie în mare măsură la determinarea elevilor să iubească exercițiul fizic și să manifeste dorința de a-l practica independent.

Atractivitatea exercițiilor se poate realiza prin conținutul acestora, cu un grad emoțional ridicat, bogat, interesant sau prin asigurarea permanentă a spiritului de întrecere pe fondul unei atmosfere plăcute, recreative, atribute specifice mai ales întrecerii și jocurilor de mișcare. Pentru ca profesorul să realizeze aceste cerințe, trebuie să selecționeze continuu metode și mijloace pe care să le îmbunătățească permanent, completându-se cu noi și interesante exerciții pe baza experienței proprii sau preluate din literatura de specialitate.

Creșterea eficienței lecțiilor de educație fizică este influențată pozitiv dacă profesorul se preocupă, pe lângă luarea măsurilor metodico-organizatorice, și de aplicarea principiului de conștientizare a elevilor în procesul de practicare a exercițiilor din lecție. A conștientiza elevii înseamnă a-i face să înțeleagă scopul învățării și al utilității cunoștințelor însușite. Procesul de conștientizare duce inevitabil la activarea elevilor, la înțelegerea execuțiilor și conținutului cunoștințelor. În momentul în care elevul va înțelege aceste lucruri el va acționa cu mai multă plăcere, ambiționându-se pentru perfecționarea exercițiilor sale. Elevul trebuie să înțeleagă scopul practicării exercițiilor fizice și influența lor asupra organismului. Pentru activitatea desfășurată în timpul lecțiilor elevii trebuie să știe că fiecare exercițiu are un moment “de vârf” de care depinde succesul sau insuccesul execuțiilor.

Pentru motivarea activității conștiente a elevilor cu privire la practicarea exercițiilor fizice există motivații imediate și acțiuni motivante în perspectivă. O influență deosebită în amplificarea conștientizării o pot avea explicația, demonstrația, precum și utilizarea cât mai multor materiale intuitive. Metodele și procedeele folosite pentru conștientizare sunt stabilite în funcție de vârsta și nivelul colectivului cu care se lucrează. Conștientizarea elevilor în cadrul lecțiilor de educație fizică se recomandă să se realizeze prin oprirea colectivului și atenționarea elevilor asupra anumitor elemente sau prin recomandări și măsuri ce se iau chiar în timpul execuției (indicații tehnice, materiale intuitive), deoarece acestea trezesc interesul elevilor, determinându-i să exerseze conștient exercițiile respective. O deosebită importanță pentru asigurarea unei activități conștiente în lecție o are interesul depus de elevi pentru aceasta. El poate fi influențat de succesul sau insuccesul în realizarea diferitelor execuții. În acest context trebuie să reconsiderăm unele dintre tehnicile de conducere a activității elevilor, să lucrăm diferențiat pe grupe omogene, pe perechi, independent, să folosim frecvent indicațiile și recomandările, să nu privim elevii de explicațiile și de informațiile capabile să le formeze convingeri despre rolul educației fizice, să-i conștientizăm prin motivații trainice și să le demonstrăm că tot ceea ce facem, facem numai în beneficiul lor.

În primul rând, lecția de educație fizică va trebui ancorată în atmosfera specifică sportului. Prezența exercițiilor, a structurilor de exerciții și a jocurilor de mișcare, a ștafetelor și parcursurilor aplicative este mai mult decât necesară. Întrecerile, în general, sunt doar câteva dintre soluțiile care, aplicate consecvent, pot conduce la realizarea acestei atmosfere. Punerea mai frecventă a elevilor în situația de a descoperi prin eforturi proprii de gândire, prin căutări laborioase, soluții potrivite pentru rezolvarea problematicei create în cadrul procesului de instruire impune căutări în perfecționarea lecției și implicit asupra eficienței acesteia.

Concomitent cu formarea la elevi a sistemului de cunoștințe, priceperi și deprinderi motrice, profesorul se va preocupa și de dezvoltarea calităților motrice și a proceselor de cunoaștere, de formarea și

dezvoltarea obișnuințelor de comportament, a calităților de voință și a trăsăturilor de caracter, lecția de educație fizică oferind nenumărate posibilități de acționare pe linia formării personalității elevului. Cunoștințele, priceperile și deprinderile motrice trebuie dezvoltate în strânsă legătură cu acțiunea formativă, influențând pozitiv procesele de cunoaștere (inițiativa, decizia, spiritul de observație) dezvoltând și educând convingeri și sentimente, trăsături pozitive de voință și caracter.

Dacă fiecare profesor de educație fizică ar ține cont de aceste priorități, principalele finalități din educația fizică școlară: creșterea capacității de efort a organismului, dezvoltarea și pregătirea motrică multilaterală (care impune necesitatea dezvoltării fizice corecte și armonioase și a pregătirii multilaterale, implicând necesitatea unui volum relativ larg de cunoștințe, deprinderi și priceperi, mai ales influențarea tuturor calităților motrice) și aplicativitatea cunoștințelor și priceperilor practice (care trebuie utilizate în cadrul unor activități zilnice, ca instrumente de lucru în perfecționarea calităților motrice și capacității de muncă, atât în vederea destinderii și recreerii, cât și în practicarea unor probe și discipline sportive) vor fi mai ușor de atins.

Opera eminesciană - pasiune, necesitate, definire

Prof. Mircică Emanuela Ana
Liceul Teoretic „Radu Vlădescu” Pătărlagele

Într-o epocă în care fenomenul literar începe să piardă din teritoriu, fiind înlocuit de asaltul informațional și mirajul calculatorului care îi acaparează pe tinerii din ziua de astăzi, ne întrebăm în ce măsură lectura operelor literare își mai atinge scopul și cum am putea să-i determinăm pe elevi să-și îndrepte mai mult atenția către această lume a fanteziei, care se lasă descoperită treptat și pune stăpânire pe tine, purtându-te în trecut, prezent sau viitor.

Literatura a fost întotdeauna puntea de acces spre civilizație, spre nou, o aplecare asupra vieții, asupra condiției omului și a valorilor pe care acesta vrea să le ducă mai departe prin intermediul lecturii, adresându-se simultan rațiunii și meditației, sensibilității și exprimării culturale. Chiar dacă accesul la informație este la îndemâna oricui, el nu poate înlocui niciodată lectura, deoarece cititul este un exercițiu al minții, de care avem nevoie, el salvându-ne din banalul vieții care ne sufocă, lectura ne face mai buni, mai umani, mai drepți, mai deschiși... Nimic nu poate înlocui lectura, mirosul cernelii, căldura omenească pe care numai hârtia o păstrează, ele vor fi câștigătoare până la urmă în fața calculatorului rece. Literatura a pătruns în viața omului pentru a-l ajuta să existe, din care să se inspire, ea a fost casa primitoare în care omul și-a găsit refugiul în momentele lui grele, a fost locul în care a găsit pacea sufletească, iubirea etc.

Dat fiind faptul că lectura și implicit literatura trebuie să ocupe locul pe care îl merită în inima și sufletul omului, profesorul trebuie să găsească diverse modalități pentru a-i câștiga ca cititori, nu numai de literatură română, și nu numai pe parcursul liceului, ci pe tot parcursul vieții, cultivându-le plăcerea de a citi și sensibilitatea estetică. Cum îi poți câștiga dacă nu prin operele eminesciene care le stimulează și le dezvoltă sensibilitatea, le însuflă dragostea pentru istoria patriei, pentru folclorul românesc, bucuria și privilegiul de a fi urmașii acestui mare poet național? Când spunem națiunea română, spunem Eminescu, deoarece tot ceea ce ne înconjoară ne amintește de el: codrul, izvorul, lacul, teiul, luna, în mijlocul naturii divinizate de Eminescu și prin poeziile lui, simțim românește, trăim românește, respirăm aerul pe care l-a respirat marele poet, și de aceea suntem datori să-i ducem mai departe opera, pentru că ea este comoara noastră cea mai de preț, să o facem cunoscută lumii întregi, să fie emblema noastră, a tuturor românilor.

Poți fi oare insensibil la limbajul poetic eminescian caracterizat prin naturalețe și prospețime? Poți fi oare insensibil la temele pe care le abordează în opera sa? Poți ignora expresivitatea artistică, melodicitatea, farmecul, esteticul poeziei și pasiunea pe care o emană fiecare cuvânt ales special pentru noi, cititorii? Nu, acest lucru nu poate fi posibil, pentru că poeziile eminesciene sunt create special pentru a ne dezvălui sentimentele, oricare ar fi ele... Prin istorie, folclor, limbă, o națiune poate să se cunoască pe sine, să-și păstreze sănătatea sufletească, privindu-le ca pe o hrană spirituală care nu poate fi înlocuită cu nimic altceva.

Mihai Eminescu este simbolul unei națiuni. În lucrarea monografică dedicată marelui poet, intitulată „Viața lui Mihai Eminescu”, criticul literar George Călinescu face câteva observații de fizionomie etnică de o valoare inestimabilă ce fac referire la sorgintea sa dacică: „Eminescu era un român de tip carpatin dintre aceia care trăind în preajma munților, mai cu seamă în Ardeal și în Moldova-de-Sus”, mai mult, îi realizează și un scurt portret moral: „nu nutrea nicio aspirație pentru sine, ci pentru poporul din care făcea parte, fiind prin acesta mai mult un exponent decât individ”, portret din care reiese iubirea lui neprețuită față de țara în care s-a născut, a crescut și cu care s-a identificat, fiind parte a neamului său de români.

Nu există temă fundamentală pe care Mihai Eminescu să n-o fi abordat în opera sa, de la natură, iubire, timpul, istoria, folclorul până la cosmic, către care a aspirat cu toată ființa, teme pe care le-a dus la desăvârșire, îmbinând cu naturalețe diferite registre stilistice și lexicale, filozofic, istoric, popular, erotic, pentru a le armoniza pe portativul culturii noastre românești, într-o manieră de o originalitate absolută. În acest sens, Tudor Vianu afirma: „Eminescu n-a trebuit să se lupte cu limba, așa cum au făcut unii dintre emulii săi de mai târziu. I-a fost de-ajuns să se așeze în curentul limbii și să-și înalțe pânzele în direcția în care sufla duhul ei.”

Eminescu recomandă tuturor celor care vor ca opera lor să dăinuie în timp: „să se adape la izvorul curat ca lacrima și mai prețios ca aerul al poeziei noastre populare”, poezie care trezește în noi spiritul național, așa cum afirma și Mircea Eliade în 1985: „Cât timp va exista undeva, prin lume, un singur exemplar din poeziile lui Eminescu, identitatea neamului nostru este salvată.”

Datoria fiecărei generații în parte este de a transmite mai departe opera eminesciană, emblema noastră, a neamului românesc, și odată cu ea sensibilitatea, care este parte a sufletului nostru de român pe care a reușit să ne-o inoculeze Mihai Eminescu, poetul tuturor timpurilor...

Bibliografie:

- George Călinescu, Istoria literaturii române, Fundația regală pentru literatură și artă, București, 2003
- Titu Maiorescu, Critice, Editura Paralela 45, Pitești, 2007

Stimularea interesului pentru lectură în era digitală

Prof. Anghel Maria
Liceul Teoretic „Radu Vlădescu” Pătârlagele

Este un adevăr acceptat de toți că, odată cu avântul tehnologiei și amploarea erei digitale, ne confruntăm - părinți și profesori deopotrivă - cu tentația tabletei, a ecranului calculatorului sau al telefonului, în rândul copiilor noștri. De la cele mai fragede vârste copiii sunt expuși efectelor nocive ale acestor dispozitive.

Cărțile au fost înlocuite cu manualele digitale, ca să nu mai vorbim despre excesiva expunere a copiilor de vârstă școlară în perioada pandemiei cauzate de noul Coronavirus, învățământul desfășurându-se, în cea mai mare parte, online. Noi, profesorii, am simțit că tableta și calculatorul au efecte nedorite asupra copiilor, în sensul că le scad capacitatea de concentrare a atenției, care este una dintre condițiile învățării eficiente. O altă urmare a excesului de tehnologie, constatată chiar dinainte de pandemie, este deteriorarea capacității de a interacționa a copiilor. Cu cât sunt mai dependenți de tabletă sau de smartphone, cu atât evită să practice un sport sau un joc de mișcare. Efectul: creșterea obezității cauzate de sedentarism. În timp, urmările sunt grave: carența de vitamina D cauzată de lipsa expunerii la soare, scăderea imunității. Copiii vor fi lipsiți de creativitate, de inteligență emoțională, de capacitatea de a se integra în colectiv, de a relaționa, de a se adapta social.

Organizația „Salvați copiii!” a făcut în anul 2017 un studiu în cadrul Proiectului „Ora de Net”, aplicând un chestionar unui număr de 1156 copii între 12 și 17 ani. Studiul respectiv a arătat următoarele date: 96% accesează internetul cu telefonul mobil, 27% petrec peste 6 ore pe zi online numai la școală, 99% folosesc cel puțin o rețea de socializare, 28% au încercat fără succes să petreacă mai puțin timp online, 30% nu au făcut lucruri pentru școală din cauza timpului petrecut online.

În lucrarea „Copiii erei digitale”, apărută în 2020, dr. Martin Kutscher, profesor la New York Medical College, dezvăluie concluziile cercetărilor sale despre efectele nocive ale petrecerii timpului de către copii în fața unui ecran: lipsa interesului pentru școală și teme, scăderea autocontrolului, comportament agresiv, episoade de furie, deteriorarea auzului din cauza căștilor, expunerea la cyber-bullying.

O soluție ar fi ca totul să înceapă de la modelul personal al părinților: să nu întrerupă activitățile desfășurate împreună cu copiii de câte ori sună telefonul, să încerce să cunoască prietenii virtuali ai copiilor și site-urile vizitate de aceștia, să citească împreună sau copiii să-i vadă citind. Dacă lectura este o rutină zilnică în familie, prin imitație, și copilul va fi interesat să citească și va pierde mai puțin timp cu jocurile video, spre exemplu.

La școală revine sarcina cadrelor didactice de a gestiona timpul cât stau elevii în fața ecranelor. Așadar, mingea este în terenul nostru și trebuie să fim o echipă, să colaborăm și să ne completăm efortul în acest scop. De mai mulți ani, colaborând cu editura Arthur, am instituit „clubul de lectură”, în care, lunar, cei mai pasionați cititori își pot procura la preț avantajos cele mai noi apariții în domeniul literaturii pentru copii și pot completa apoi un jurnal de lectură. Am constatat că este o activitate care le face plăcere elevilor, fiindcă deseori mă întrebă „când mai facem ora de lectură?”. Pentru a-i antrena mai mult, facem proiecte de grup în care elevii prezintă cartea preferată cu ajutorul posterelor, al machetelor, al dramatizării, al hărților conceptuale.

Așadar, de noi depinde ca generația viitorilor adulți să fie echilibrată fizic, mental și emoțional. Este misiunea noastră de a accepta provocările erei în care trăim și de a ști să găsim calea de mijloc în

dezvoltarea optimă și armonioasă a personalității celor care își încredințează în mâinile noastre propria devenire.

Webliografie:

- ✚ Kutscher, Martin , Copiii erei digitale, Editura Univers, București, 2020
- ✚ Onojescu, Monica, Lecturiada. Cercuri de lectură, Editura Coresi, Cluj – Napoca, 2004
- ✚ <https://www.curademiere.ro/impactul-tehnologiei-asupra-copiilor/>

Bune Practici – Prieteni prin Sport

Prof. Duțu Ion Eugen
Liceul Teoretic “Radu Vlădescu” Pătârlagele

Context

Pe parcursul copilăriei și al adolescenței, sportul în școală oferă o oportunitate excelentă de a învăța și practica abilitățile necesare pentru îmbunătățirea stării fizice și a sănătății, pe tot parcursul vieții. Aceste activități zilnice pot include alergarea, înotul, ciclismul și gimnastica, precum și jocuri și sporturi mai structurate. Dobândirea timpurie a abilităților de bază îi ajută în mod crucial pe copii să practice și să înțeleagă mai bine valoarea acestor activități în educația lor ulterioară sau, ca adulți, la locul de muncă sau în timpul liber.

Cu toate acestea, sportul nu se limitează la formarea abilităților fizice, având mai mult decât o dimensiune recreativă. Implicarea în diverse activități fizice aduce un tip de cunoaștere și înțelegere axat pe principii și concepte, ca de exemplu “regulile jocului”, fair-play și respect, conștientizare tactică și fizică și conștientizarea socială corelată cu interacțiunea personală și efortul realizat în echipă, în multe dintre sporturi.

Sportul reprezintă o condiție esențială pentru asigurarea echilibrului dintre efortul intelectual și cel fizic, între sedentarism și activitate dinamică, cu rol crescut în întărirea sănătății, dezvoltarea fizică armonioasă și prevenirea obezității infantile. În acest context, am considerat oportună desfășurarea unor activități extrașcolare sportive, ca modalitate de recreere și destindere utilă și plăcută pentru elevii sportivi ai Liceului Teoretic „Radu Vlădescu”.

Obiectivele acestui model de bune practici sunt: menținerea unei stări optime de sănătate, dezvoltarea calităților și deprinderilor motrice de bază, stimularea interesului pentru practicarea unor ramuri sportive și educarea sociabilității, colaborării și a spiritului de echipă.

Derularea modelului de „Bune practici”

Proiectul interjudețean „Prieteni prin sport” dezvoltă un demers educativ ce urmărește stimularea interesului pentru sport și mișcare la elevii din grupul țintă, printr-o serie de acțiuni extrașcolare specifice, organizate și derulate ca modalitate de petrecere a timpului liber împreună cu elevi din școli de masă partenere. Programul a fost conceput pe trei direcții: hobby, dezvoltare personală, participare la competiții la nivel de ramură.

Activitățile propuse și desfășurate au avut un caracter complex, sistematic, fiind adaptate la particularitățile de vârstă și individuale ale copiilor și la condițiile de mediu: aer liber, teren de sport, sală de sport, utilizând materiale sportive specifice. S-au luat în considerare posibilitățile și preferințele reale ale copiilor și îmbinarea rațională a efortului fizic cu socializarea, buna dispoziție. Proiectul a debutat prin participarea mai multor unități școlare atât din județul Buzău cât și din județele Brăila, Prahova, Brașov și Covasna, unde alături de elevi au fost prezenți și reprezentanți ai

Direcției Județene de Sport și Tineret Buzău, care au asigurat premiile din cadrul competițiilor. S-a hotărât calendarul de activități pornind de la obiectivele propuse, s-au stabilit contactele cu ceilalți parteneri în cadrul proiectului, s-a finalizat fișa de proiect.

Prima ediție - în anul școlar 2017-2018

După o perioadă de pregătire, au fost testați și selecționați elevii cu aptitudini pentru handbal și baschet. Au fost organizate întreceri la cele două discipline sportive, pe categorii de vârstă și sexe, care au fost apreciate de participanți și suporteri. În cadrul acestor întâlniri, s-a făcut și selecția pentru echipa școlii care a participat la Olimpiada Națională a Sportului Școlar. Proiectul s-a finalizat cu o excursie tematică la Cascada Urlătoarea din județul Covasna, ocazie prin care elevii școlilor participante s-au cunoscut între ei, au socializat, au legat prietenii.

A doua ediție - în anul școlar 2018-2019, tot cu participare interjudețeană

Din nevoia unei reale incluziuni a tuturor copiilor și pentru dezvoltarea unei adevărate societăți incluzive în care principiile nediscriminării, egalității în drepturi, accesibilității, toleranței, să fie respectate, în condițiile diversității umane, programul propus a adăugat o nouă direcție: participarea la competiții, în condiții de egalitate cu elevii din școlile participante. De asemenea, după o perioadă de pregătire, au fost testați și selecționați elevi cu aptitudini atât pentru handbal, cât și pentru cultură generală sportivă. Au fost organizate întreceri de handbal, dar și un concurs de cultură generală sportivă. Iar ca noutate, a fost organizată o întrecere athletică, un cros pe categorii de vârstă și sexe, unde au participat peste 200 de elevi doritori de mișcare. Premiера câștigătorilor a fost făcută de partenerul nostru, Direcția Județeană de Sport și Tineret-Buzău.

A treia ediție - în anul școlar 2019-2020

De data aceasta, proiectul a fost unul județean cu participare interjudețeană. Activitatea de bază a fost un cros cu participare numeroasă. De asemenea, a avut loc și un concurs de cultură generală sportivă.

Evaluarea activității

Practicat individual sau în echipă, într-un cadru organizat, sportul i-a ajutat pe copii să fie mai sociabili, să aibă respect pentru ceilalți, să se adapteze mai ușor, să lucreze în echipă și să înțeleagă ce înseamnă fair-play. La nivelul cel mai înalt, sportul le-a oferit șansa de a trăi și achiziționa o serie de rezultate pozitive, cum ar fi: gestionarea contextului concurențial, a provocărilor, a interacțiunilor și competențelor sociale, beneficii emoționale, îmbunătățirea abilităților personale și dezvoltarea fizică.

Mai mult decât atât, prin activitățile sportive, s-a asigurat învățarea și respectarea normelor comune de comportament, regulamentul unei discipline sau competiții, dând astfel posibilitatea copiilor să asimileze informații despre responsabilitățile unui individ și ale membrilor grupului sau echipei din care fac parte. Prin practicarea activităților sportive, copiii și-au îmbunătățit inițiativa și independența, disciplina, răbdarea, concentrarea, precum și stima de sine și identitatea personală. Au dobândit abilități diferite, pe care le pot folosi în activități în afara sălii sau terenului de sport. Ei au găsit în sport modele pozitive de urmat, având parte de experiențe care îi vor modela și îi vor ajuta și în viața lor personală. Nu în ultimul rând, elevii și-au făcut foarte mulți prieteni de aceeași vârstă cu ei, cu pasiuni și interese asemănătoare.

Limite

Pentru majoritatea copiilor, sportul este o experiență pozitivă și o activitate interesantă de petrecere a timpului liber. Cu toate acestea, o gestionare neadecvată a experienței sportive pentru copii poate cauza unele probleme. Este necesară asigurarea un echilibru sănătos între implicarea în activitățile sportive din timpul liber și educația formală, școlară. La fel, așteptările excesiv de ridicate ale adulților (părinți și antrenori) privind succesul copiilor în competiții sportive, pot determina anxietate și stres, copilul

nu va mai găsi satisfacție în sport, iar stima de sine va fi amenințată. Sportul poate pierde din valoarea sa educațională atunci când, în condițiile în care adulții sunt responsabili pentru sistemul de reguli competiționale, se pune în mod exclusiv accentul pe competiție și pe scopul suprem de a câștiga, aspecte care uneori sunt duse la extrem, fiind foarte stresante pentru copii.

Perspective

Practicarea sistematică, corectă și conștientă a exercițiilor fizice, cu precădere în timpul liber, atât organizat, cât și independent, a condus la dezvoltarea culturii sportive în rândul elevilor, cu efecte benefice pe termen lung.

Profesori buni: provocări și dileme în educarea copiilor

Prof. Mihăilă Florentina Daniela
Liceul de Arte "Margareta Sterian", Buzău

Motto: *"Dacă te gândești la ziua ce va urma, ia-ți de mâncare!
Dacă te gândești la anul ce va urma, plantează un copac!
Dacă te gândești la secolul ce va urma, educă copiii!"* (Proverb chinezesc)

De-a lungul timpului, specialiștii în psihopedagogie au realizat o serie de portrete ale unui profesor bun: de la profesorul sever și autoritar la cel tolerant și flexibil, de la acel profesor care pune accent pe memorare la cel ce se bazează pe aplicarea cunoștințelor...Astfel, au fost elaborate numeroase teorii, însă în cadrul acestora sunt evidențiate câteva calități esențiale, dezirabile, care fac un profesor să fie bun: profesorii buni sunt constructiviști (pun mai puțin accentul pe instruirea elevilor și mai mult pe construirea competențelor cognitive, fizice, atitudinale, emoționale și sociale ale copiilor), un profesor bun este echitabil (respectă, la rândul său, regulile impuse elevilor săi), un profesor bun este adaptabil (performanța la catedră se obține și printr-o adaptabilitate sporită, schimbând lecția sau activitățile spontan, pe fondul unei situații imprevizibile), un profesor bun este atent la nevoile individuale (un dascăl trebuie să descopere personalitatea și interesele fiecărui elev și să utilizeze elemente care să ajute cu adevărat copiii să învețe și să se dezvolte), un profesor bun știe să lucreze în echipă (capacitatea profesorului de a colabora eficient cu părinții, ceilalți profesori, psihologul școlii pentru educarea copiilor).

Aceste calități ale profesorului bun corespund cu situația actuală întâlnită în mediul școlar, când întâlnim tot mai des copiii cu nevoi speciale, fapt ce generează, pentru profesori, noi provocări și dileme în procesul de învățământ. În țara noastră, elevii cu cerințe educative speciale au învățat în școli speciale, îndrumate fiind de cadre didactice pregătite în acest sens pentru a lucra cu astfel de copii, dar în ultimii ani, situația s-a schimbat. Plecând de la ideea că procedându-se în acest fel, elevii sunt oarecum excluși din viața socială, s-a ajuns la hotărârea ca aceștia să fie integrați în învățământul de masă. Prin urmare, școala, în calitate de instituție publică de formare și socializare umană trebuie să răspundă cerințelor tuturor elevilor, atât celor capabili de performanță, cât și celor care manifestă deficiențe de învățare. Societatea de astăzi are, așadar, așteptări din ce în ce mai ridicate de la profesor. Includerea în învățământul de masă a elevilor cu cerințe speciale reprezintă o provocare pentru cadrul didactic, necesitând mult efort, implicare, responsabilitate și, desigur, extrem de multă răbdare.

În calitate de profesor de istorie, am fost în situația de a face față unei astfel de provocări de a lucra cu elevi care manifestă cerințe educative speciale. Prin urmare, am încercat să găsesc cele mai bune metode de predare - învățare care să implice toți participanții la actul educațional. În derularea activităților am pornit de la premisa că elevii integrați au nevoie atât de sprijinul nostru, al cadrelor didactice, cât și de cel al colegilor. Totodată, trebuie să se țină cont și de faptul că acești elevi nu trebuie

marginalizați pe baza presupunerii că nu vor putea ajunge niciodată ca și ceilalți. Această situație a elevilor cu cerințe speciale poate fi comparată cu copiii spartani din Grecia antică care, fie erau aruncați de pe stânci dacă se nășteau cu malformații, fie erau excluși, abandonați, pentru același motiv că sunt diferiți de ceilalți.

Școala de astăzi, prin competențele vizate, urmărește transformarea elevului într-o persoană capabilă să facă față problemelor vieții. Istoria, ca disciplină își propune pentru această categorie de elevi, să fie percepută ca mijloc de cunoaștere a propriilor origini, iar faptele și personalitățile istorice să reprezinte modele demne de urmat. Așadar, prin studiul istoriei această categorie de elevi urmează să dezvolte capacități de adaptare la diverse cerințe educaționale, să cunoască și să prezinte sumar o anumită temă istorică, să recunoască unele imagini cu personalități, arme, diverse regiuni în care s-au desfășurat o serie de evenimente istorice, să dezvolte abilități de citire a unor surse istorice, să cunoască sensul unor termeni istorici despre un anumit eveniment istoric, etc.

Prin urmare, programa școlară actuală beneficiază de un grad mare de flexibilitate cu scopul de a permite fiecărui copil să evolueze în propriul ritm și să fie tratat diferit în funcție de capacitățile sale de învățare. Pentru a realiza acest lucru se impune ca atât formularea competențelor, cât și stabilirea conținuturilor instruirii, modalitățile de transmitere a informațiilor în cadrul orei și modul de evaluare să se facă diferențiat. Așadar, pe baza acestor principii, după analiza atentă a evaluărilor inițiale, am recurs la proiectarea conținuturilor diferențiate, astfel încât să poată fi înțelese de către elevi. În acest fel învățarea poate fi văzută ca un proces la care elevii participă activ, asumându-și atât roluri cât și responsabilități. Ulterior, prin realizarea planificării individualizate a învățării are loc adaptarea educației la nevoile determinate de diferențele dintre elevi.

În școală, copilul cu tulburări de comportament aparține, de obicei, grupului de elevi mai slabi sau indisciplinați, acesta fiind de cele mai multe ori cel care încalcă regulamentul școlar. Ca urmare a acestui fapt, copilul cu tulburări de comportament se simte respins de cei din mediul școlar, de la educator, la profesor sau colegi. Ținând cont de aceste aspecte, pentru un elev cu CES, valoarea educației incluzive constă în faptul că este împreună cu ceilalți colegi și că poate colabora cu aceștia. Plecând de la această valoare și de la faptul că este foarte greu să acorzi sprijin individual pentru acești copii, pot menționa câteva metode de lucru cu elevii cu nevoi speciale.

Mai întâi, copiii pot fi organizați pe grupe, pe nivele de abilități. Profesorul oferă asistență și orientare pentru fiecare grup, oferind informații suplimentare. Așadar, lucrul pe grupe este un mod de a desfășura aceeași lecție, la niveluri diferite, în funcție de abilitățile copilului. Copiii cu cerințe speciale primesc o sarcină de lucru adaptată și adecvată la cerințele pe care le au ei și trebuie lăsați să o rezolve în ritmul lor. În al doilea rând, în situația în care copilul cu cerințe speciale are tendința de a se mișca prin clasă, cea mai bună strategie este de a-i oferi o serie de sarcini care să se bazeze pe acest lucru precum: să împartă fișele de lucru celorlalți copii, să se ocupe de ștersul tablei, astfel încât tendința de a se mișca în timpul orei să fie direcționată către un comportament adecvat. În al treilea rând, copilul cu cerințe speciale poate lucra împreună cu un alt coleg capabil, care, după ce și-a terminat sarcina pe care el a avut-o de îndeplinit, îl poate ajuta să își organizeze și el munca. În acest fel ambii elevi sunt angajați în procesul educativ (învățarea elev-elev). În ultimul rând, se impune implicarea în elaborarea planificărilor și a proiectării lecțiilor, precum și în stabilirea metodelor de predare - învățare adecvate a profesorului de sprijin sau a psihologului școlar. În acest fel, cu ajutorul persoanelor specializate, elevii cu cerințe speciale pot beneficia de educație specială pentru nevoile lor, putând să evolueze.

Istoria, în calitate de știință a umanității, își propune să dezvolte la elevi o serie de elemente ce țin de profilul absolventului de gimnaziu precum: formarea unor valori și norme de conduită necesare atât pentru viața personală, cât și pentru interacțiunea cu ceilalți. Acestea, odată formate vor determina

ulterior o relaționare pozitivă cu ceilalți atât în mediul școlar, cât și extrașcolar prin deprinderea elevului de a-și exercita anumite drepturi, dar și responsabilități. Totodată elevul va reuși să manifeste disponibilitate pentru participarea civică ca urmare a respectării regulilor grupului și a valorizării diversității. Toate aceste activități vor reuși să determine autocunoașterea și vor contribui la orientarea școlară și profesională adecvate propriilor interese.

Realizarea acestor competențe ține de modul în care profesorul reușește să facă față acestei provocări de a lucra cu elevi cu nevoi speciale, profesorul reușind îndeplinirea acestora prin solicitarea unor proiecte individuale și de echipă, prin exerciții bazate pe o gândire critică, pe dezbateri etc. Toate aceste activități pot contribui în același timp și la formarea competențelor sociale și civice, competențe necesare oricărei persoane în cadrul societății.

Bibliografie:

- ✚ Vrăjmaș Ecaterina, Introducere în educația cerințelor speciale, Editura Credis, București, 2004

Tradițiile populare locale - factori de educație

Prof. Mustață Lucia
Liceul Teoretic „Radu Vlădescu” Pătârlagele

Din timpuri străvechi, poporul român a creat un tezaur folcloric de o rară frumusețe și originalitate, admirat în întreaga lume. Tradițiile și obiceiurile poporului român oglindesc relația cu natura, divinitatea și evenimentele mai importante din viața omului.

Cunoscând marele pericol ce amenință folclorul românesc, copiii și tinerii înstrăinându-se de frumoasele obiceiuri întâlnite altădată la horă, bal, clacă, șezătoare sau alte ocazii în care cântecul și jocul erau nelipsite, am considerat că am obligația morală de a continua ceea ce au făcut bunicii și părinții mei. Am încercat, astfel, să contribuim la popularizarea folclorului în rândul elevilor Liceului Teoretic ”Radu Vlădescu” din orașul Pătârlagele.

Obiectivele unei educații de calitate se pot cel mai bine realiza pornind de la vârste fragede, iar materializarea lor se observă cel mai mult în activitățile desfășurate de cadrele didactice care își exercită profesia cu dăruire.

Frumoasă și variată este creația artistică populară din zona noastră, a Buzăului. Este bogată, ea însăși comoară de simțăminte a localnicilor. Aici oamenii și-au înșirat istoria în foșnetul secular al pădurilor, aici și-au ostit inima de dor. Satul românesc a fost și trebuie să rămână vatra strămoșească a neamului și consider că toți copiii trebuie educați pentru a fi continuatori ai valorilor culturii populare. Pentru a pune în valoare bogăția folclorică am adunat ”bob cu bob” aceste nestemate și le-am prezentat copiilor.

Elevii de astăzi, trebuie să păstreze obiceiurile, să rămână credincioși tradiției, să cânte, să danseze și să se bucure cu aceeași candoare și sinceritate. În cadrul Liceului Teoretic ”Radu Vlădescu” a devenit o tradiție ca obiceiurile populare să fie valorificate în procesul instructiv-educativ și m-am străduit să contribuie la educarea elevilor acestui liceu.

Într-un cadru frumos amenajat am desfășurat cu elevii, o șezătoare împreună cu alte cadre didactice din școală. Cântecele adunate de mine de la bunicul meu, le-am dăruit elevilor, să realizeze și ei că din acest punct de vedere nu am fost și nu vom fi săraci. Activitatea, materializată în șezătoare, a avut rolul de a sintetiza toate formele de folclor asimilate de elevi. În cadrul acesteia, elevii au spus zicători, proverbe, au interpretat cântece populare, doine, balade, colinde și au dansat dansuri populare presărate cu strigături.

Așadar, pentru cunoașterea tradițiilor poporului nostru avem datoria de a nu lăsa timpul și evenimentele lumii moderne să afecteze și să influențeze uitarea lor. Cu ele se poate reconstitui trecutul lor îndepărtat.

Iată câteva exemple din frumusețea tradițiilor românești specifice ”Sărbătorilor de iarnă”:

Sărbătoarea Sfântului Vasile

Bunicii mei spuneau că, dintre toate serile de peste an, cea mai bogată în datini creștine și cea mai veselă, era seara Sfântului Vasile sau a Anului Nou. Cum apunea soarele după culmile dealurilor, flăcării se pregăteau să plece cu plugul. Mai întâi, aprindeau lumânarea de ceară curată și o lăsau să ardă toată noapte dinaintea icoanei, ca să intre norocul în casă. Apoi ungeau cu usturoi și unsoare pragurile casei, ale grajdurilor, ale șurelor. Mergeau la animale și le ungeau cu semnul crucii și apoi, tot cu semnul crucii pe ei și toată familia, în credința că, numai așa, diavolul are să-i ocolească tot anul. După ce terminau, formau cete de băieți și începeau să umble pe la case cu colindatul și cu plugușorul, cântând și pocnind din bice și strigând de răsuna tot satul. După ce terminau de colindat gospodăriile, primeau darurile. Oamenii credeau că, în acea seară, se deschide cerul și numai oamenii buni îl văd pe Dumnezeu.

Plugușorul

Hai plugul cu doisprezece boi,
boi bourei,
În frunte bălănei,
În coadă codălbei,
Să vă facă Dumnezeu parte de ei.
Boii dinainte
Cu coarnele poleite,
Boii de la roate
Cu coarnele belciugate,
Boii de la pripor
Cu coarnele de cositor,
Să aveți la toate spor,
La vară bucate,
Și multe vaci cu lapte.
Câte pietre la fântână
Atâtea oale cu smântână.
Câți cărbuni în cuptor
Atâția gonitori în obor,
Câte paie de casă
Atâția galbeni pe masă.
Dumnezeu cel prea sfânt

Să caute pe pământ,
Să îngrijească de noi,
Să ne vadă la nevoi
Rămâneți sănătoși
Diseară să vă găsim voioși!

Astă seară-i seară mare

Astă seară-i seară mare,
Florile dalbe de măr.
Că-i ajun de sărbătoare
Și-au venit colindători,
Să cânte azi dalbe flori.

Opt voinici cu brațe tari,
Să urăm la gospodari,
Voie bună, viață lungă
Și la anul să v-ajungă

Tot cu mesele întinse,
Cu luminile aprinse,
Tot cu mese îmbelșugate
Și la toți cu sănătate.

Bibliografie:

Pop, M., Obiceiuri tradiționale românești ” - Editura Univers, București , 1999

Utilizarea metodelor specifice ingineriei calității pentru evaluările didactice naționale din învățământul preuniversitar, în vederea îmbunătățirii calității procesului educațional

Prof. Dr. Ing. Albu Nicoleta Dorina
Liceul Teoretic „Radu Vlădescu” Pătârlagele

1. Repere conceptuale și metodologice în evaluarea didactică

Procesul de învățământ integrează o suită de activități, între care se disting: predarea, învățarea, evaluarea și achiziția de competențe. Activitatea profesorului - predarea și cea a elevului - învățarea se obiectivează mereu în „interfața” conturată de rezultatele obținute. Această interfață cuprinde așadar informația relevantă asupra activității celor doi agenți ai activității școlare.

Importanța evaluării didactice în procesul de învățământ este legitimată de următoarele constatări:

- actul predării asumă finalități, obiective instructive și formative, iar performanțele elevului indică gradul, măsura în care obiectivele au fost îndeplinite;
- evaluarea rezultatelor școlare permite profesorului să restructureze în chip optim demersul didactic;
- acțiunile de evaluare didactică dețin în unitatea de învățământ o pondere însemnată, până la 40% din munca evaluatorului [1].

Sintetizând cele de mai sus, rezultă că evaluarea didactică deține un rol important în procesul de învățământ. Ea are întotdeauna un raport direct sau indirect cu progresul învățării, dar și al predării. După cum observa Gilbert De Landsheere [2] în privința evaluării rezultatelor școlare toți profesorii se încred în onestitatea lor, apare tendința fiecăruia de a se proiecta drept „măsură a lucrurilor”. Ca și

actul predării, evaluarea încorporează elemente specifice de tehnicitate, cerințe docimologice, de metrie în domeniu, ceea ce pretinde o anumită formație a dascălului în acest sens. Evaluarea didactică reprezintă o acțiune proprie sistemelor socio-umane, care solicită raportarea rezultatelor obținute, într-o anumită activitate, la un ansamblu de criterii specifice domeniului în vederea luării unor decizii optime [3].

Ion T. Radu [1] considera că evaluarea definește procesul menit să măsoare și să aprecieze valoarea rezultatelor sistemului de educație sau a unei părți a acestuia, eficacitatea resurselor, a condițiilor și a operațiilor folosite în desfășurarea activității, prin compararea rezultatelor cu obiectivele propuse, în vederea luării deciziilor privind ameliorarea activității în etapele următoare. De asemenea, Petru Lisievici [4] sugerează că prin evaluarea activității sunt colectate, prelucrate și interpretate informații despre starea, funcționarea și/sau evoluția viitoare a unui sistem, fie acesta elev, profesor, instituție de învățământ sau sistem de învățământ, activitate a cărei specificitate este conferită de următoarele caracteristici esențiale: asumarea unui sistem metodologic mai eficient în ceea ce privește proiectarea lecției, predarea cunoștințelor etc., dezvoltarea unor criterii de verificare și evaluare, identificarea standardelor de performanță menite să exprime achizițiile învățării, identificarea zonelor de dificultate școlară și a cauzelor acestora și informarea elevului asupra indicilor de progresie a învățării și a îmbogățirii registrului de feedback.

Unii autori consideră utilă o distincție între evaluare și control. De exemplu, Jean-Marie Barbier [5] pune pe seama controlului producerea de informații asupra desfășurării activității, iar evaluarea ar consta în producerea unei judecăți de valoare, asupra acelei activități. O relevanță practică aparține asupra conceptului o reprezintă opinia lui Daniel L. Stufflebeam [7] cu privire la “echivalențele” evaluării: „evaluare = măsurare”, „evaluare = congruență” și „evaluare = judecare”. Prima definiție, „evaluare = măsurare” așază evaluarea pe terenul metriei didactice. Cum este și firesc, măsura și măsurarea introduc rigoarea necesară și expresia cantitativă a datelor de comparație, operații atât de utile în evaluare.

Practic, a măsura înseamnă a atribui numere unor obiecte sau evenimente, potrivit unor reguli sau proceduri. Astfel, măsurarea didactică aspiră la metria din domeniul științelor exacte, lucru laudabil, dar deloc simplu, deoarece fenomenele socio-umane sunt mult mai complicate și nu pot fi reduse la simple obiecte sau evenimente și exprimarea unor tendințe prin atribuirea de numere simplifică forțat evenimentele marcate de dinamici calitative, unde scările adjectivale se pare că sunt mai nimerite.

A doua abordare conceptuală este dată de echivalența „evaluare = congruență”. Congruența reprezintă nivelul de concordanță, de suprapunere între evenimente simultane sau succesive [7].

În sfârșit, a treia echivalență „evaluare = judecare” implică producerea unei judecăți de valoare cu privire la conduită sau performanțele elevului. În absența unor măsurători obiective, judecata de valoare poate rămâne la stadiul de simplă părere sau impresie.

Rezumând structura tridimensională a evaluării didactice considerăm posibilitatea de a echivala următoarele concepte, des vehiculate: evaluarea - măsurarea corespunde în mod esențial evaluării normative, deoarece rezultatele elevului sunt raportate la o normă, de regulă la rezultatele medii ale unui grup de referință (ex.: clasa din care elevul evaluat face parte); evaluarea - congruența se înscrie în criteriile evaluării formative, întrucât se estimează convergența, apropierea între rezultatele elevului și cerințele programei școlare și evaluarea - judecarea este mai curând o evaluare de progres, deoarece ia în considerare dinamica prestației elevului într-un timp dat.

Firește, cele trei dimensiuni ale evaluării precum și corelațiile lor sunt complementare, dar și sincrone, ele pot coexista în același act evaluativ.

Pornind de la structura clasică a procesului evaluativ și de la noile achiziții ale domeniului, C. Stan [8] propune un model secvențial, asupra acestui demers, ca în Fig. 1.1, de mai jos.

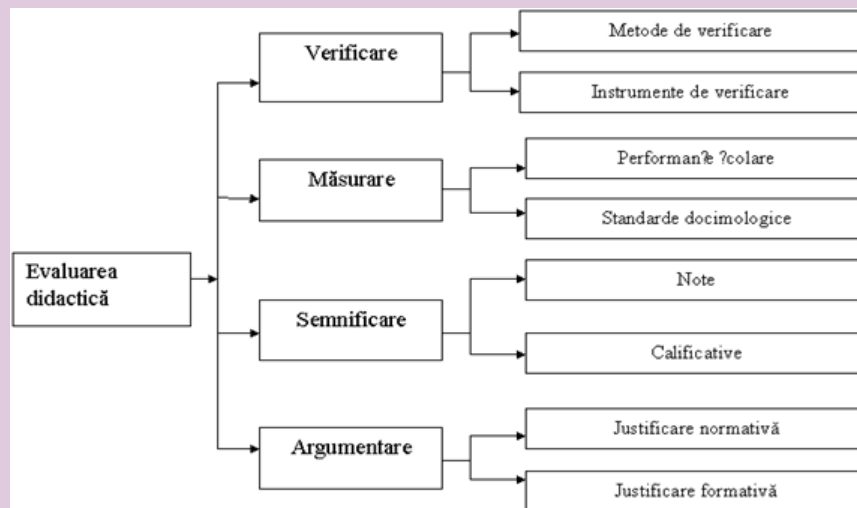

Fig. 1.1. Componentele constitutive ale procesului evaluativ [8]

2. Definirea conceptelor fundamentale din mediul educațional

Având în vedere specificitatea termenilor abordați, consider necesară și utilă introducerea definițiilor și abordărilor consacrate ale unor termeni fundamentali, cum ar fi de exemplu, entitate educațională și produs / proces educațional. Entitatea educațională este o organizație școlară, denumită în mod curent „școală” care poate furniza educație pe unul sau mai multe niveluri de învățământ sau tipuri de învățământ. În această categorie intră, evident, și cele din învățământul preuniversitar. În acest context, vom considera că educația, furnizată de orice entitate educațională, reprezintă produsul realizat de organizația respectivă, pe care îl vom numi, generic, „produs educațional” (PE).

Produsul realizat de școală, pe care l-am numit „produs educațional”, este alcătuit din părți componente esențiale care vor contribui decisiv la calitatea educației furnizată de organizație. Între acestea vom remarca două dintre ele, pe care le considerăm ca fiind cele mai importante: produsul educațional, rezultat al profesorilor din școală și serviciul educațional, prin care produsul respectiv este livrat clienților și părților interesate.

Din această perspectivă, se conturează trei secvențe distincte, deosebit de importante, în funcționarea și evoluția unei școli: realizarea produsului educațional prin procese specifice, „livrarea” produsului educațional către clienții/părțile interesate ale organizației prin serviciul educațional-procesele specifice serviciului și marketing-ul educațional-procesele specifice „orientării” organizației pe piață, vizibile mai ales în condiții de concurență. Nu neapărat în această ordine, întrucât a treia secvență, procesul de marketing educațional, ar trebui, să fie prima etapă, așa încât celelalte două să poată fi adaptate după cerințele „pieții” – aspect aproape invizibil în condiții de centralizare excesivă. Considerăm că diferența dintre produs și serviciu, în educație constă în faptul că, în timp ce produsul (educațional) este rezultatul unui proces/a mai multor procese, serviciul (educațional) este ansamblul de procese prin care este livrat, spre consum, produsul educațional.

Elevul și profesorul se află într-un proces complex de multiple interacțiuni, care se declanșează, practic, de la intrarea profesorului în clasă și durează tot timpul cât se desfășoară activitatea didactică. Sunt remarcabile două secvențe distincte: produsul educațional al profesorului și procesul de livrare al

acestui-a-serviciul educațional. Din momentul intrării în sala de curs și până la momentul ieșirii, profesorul „livrează” spre „consum” elevilor, propriul produs educațional.

Elevul-client „consumă” produsul direct și imediat, în tot timpul interacțiunii cu profesorul, de regulă fără să aibă posibilitatea „testării” lui. Rezultatele procesului de interacțiune dintre elev și profesor (ieșirile din proces) sunt regăsite/acumulate în produsul educațional al școlii. Considerând că orice profesor realizează un produs educațional pe care îl prezintă clienților săi – elevii spre consum, apreciem că produsul educațional al profesorului (PE-P) va fi alcătuit, în cea mai mare parte, din: cunoștințele și pregătirea profesională, tehnici de comunicare stăpânite, mesajele nonverbale pe care le transmite (volar sau involuntar) prin: aspectul vestimentar, gesturi, atitudini, limbaj etc.

Având în vedere cele prezentate mai sus despre produsul educațional al profesorului și complexitatea proceselor derulate în școală, în special cele fundamentale din timpul orei de curs, considerăm că „produsul educațional” realizat de organizația școlară va fi, în realitate, rezultanta tuturor ieșirilor proceselor de interacțiune dintre școală și elevi.

O posibilă structură a „produsului educațional” realizat de școală (PE-S), constă din următoarele:

- programele de studii pe care școala le oferă (bazate pe curriculum –ul național, curriculum specific-local, la decizia școlii etc). În practica curentă, conform legislației românești, acestea sunt programele pentru care școala este acreditată, pentru diferite niveluri sau/și specializări/calificări profesionale;
- activitățile extracurriculare – activități complementare programelor de studii (acreditate). Sunt activități desfășurate în afara cursurilor curente și au rolul de a completa, aprofunda sau extinde activitățile specifice desfășurate în cadrul proceselor fundamentale din organizație;
- programe de formare pe care școala le poate oferi comunității, exercitându-și atribuțiile de „generator de lumină” în comunitate, punând în evidență responsabilitatea socială a școlii. Școala își poate extinde produsul educațional printr-o ofertă diversificată de formare (a adulților), îndreptată către comunitate. Aceste programe pot satisface solicitări de scurtă durată și rapide la ceea ce comunitatea are nevoie la un moment dat. Aceste programe (parte a produsului educațional) sunt complet diferite de programele de studiu desfășurate în cadrul proceselor curente din școală, deoarece se bazează pe o analiză de nevoi a comunității (părților interesate), pe un marketing al oportunităților pe care școala le poate oferi comunității, pe resursele de care dispune (materiale și umane) pentru a oferi programe de formare adulților (clienți „externi” din comunitate);
- rezultanta produselor „educaționale” realizate de profesorii din școală-reprezintă „rezultatul convergent” al tuturor produselor educaționale dezvoltate de fiecare profesor în timpul proceselor „clasice” de predare -învățare -evaluare din școală, dar și cu fiecare elev, în parte. Acest „aspect” al PE reprezintă, cea mai importantă parte a produsului educațional al școlii, având, în mod clar și cea mai mare influență asupra caracteristicilor produsului educațional al organizației respective, deoarece, cele trei „părți” componente ale produsului școlii nu pot fi realizate fără profesori;
- prestarea serviciului educațional, ca rezultat generat prin activități la interfața furnizor/client și prin activități interne la furnizor pentru a răspunde cerințelor clientului (cf. ISO 9004-2), reprezintă procesele gestionate de anumite persoane pregătite în acest domeniu, profesorii, în cazul nostru, orientate spre satisfacerea clienților/părților interesate.

Ieșirile din procesele de interacțiune „școală – elevi” se regăsesc în competențele cheie ale acestora, validate prin examenele de certificare (Ex.: evaluare națională, bacalaureat etc). Vom constata „distanța” foarte mare dintre procesele de realizare a componentelor produsului educațional și examenele finale – rezultate ale consumării produsului educațional. Nu trebuie să uităm nicio clipă că produsul educațional al oricărei organizații școlare are un specific deosebit: la realizarea lui sunt coparticipanți, într-o măsură considerabilă, chiar „consumatorii”/clienții/beneficiarii/părțile interesate. Acest lucru se întâmplă în tot timpul proceselor de interacțiune: elev/profesor, profesor clasă, școală/elev, școală/părinți etc.

Având în vedere cele prezentate mai sus, se poate concluziona că educația de calitate furnizată de o școală este rezultatul convergent al două tipuri principale de procese: procesele care conduc la realizarea produselor educaționale ale profesorilor și organizației școlare (PE-P & PE-S) și procesele care conduc la realizarea serviciului educațional și prestarea acestuia. Așadar, sunt necesare eforturi sporite pe direcția cercetărilor științifice la nivel statal de a întreprinde cele mai importante măsuri de identificare a soluțiilor tehnice avansate, performante și eficiente de evaluare didactică, în scopul asigurării calității procesului educațional.

Bibliografie:

1. Ionescu, M., Radu, I., Didactica modernă, Ed. Dacia, București, 1995
2. De Landsheere, G., Définir les objectifs de l'éducation, Ed. Paris, Presses universitaires de France, 1992
3. Ch., Dictionnaire encyclopédique de l'éducation et de la formation, Ed. Nathan, June 1, 1994
4. Lisievici, P., Evaluarea în învățământ. Teorie, practică, instrumente, Ed. Aramis, 2002
5. Barbier, J.M., L'Evaluation en formation, Paris, 1985
6. Stufflebeam, D.L., Webster, W.J., An Analysis of Alternative Approaches to Evaluation, Educational Evaluation and Policy Analysis, May-June, Vol. 2, Nr. 3, 1980
7. Richelle, M., Experimentare. Metodă, în: Doron, R., Parot, F. (sub direcția), Dicționar de psihologie, Ed. Humanitas, București, 1999
8. Stan, C., Autoevaluarea și evaluarea didactică, Ed. Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001

Metode moderne de predare-învățare a părților de vorbire în gimnaziu

Prof. Vlădescu Mirela-Felicia
Liceul Teoretic „Radu Vlădescu” Pătârlagele

Metodele ce stau la baza învățământului modern sunt interactive, fiind denumite metode moderne sau activ-participative și „vizează dezvoltarea întregului potențial al elevului”(Nica, 2013, p.50). Aceste metode au la bază ideea de învățare activă, promovând interacțiunea participanților, deoarece astfel elevii pot exersa capacitatea de decizie și de inițiativă. Metodele moderne solicită gândirea, inteligența, imaginația, creativitatea, îi atrag pe elevi în activitatea concretă sau mentală, cu valențe formative și cu impact ridicat asupra dezvoltării personalității lor.

George Văideanu, în Tehnologia procesului educațional, în Pedagogie-Ghid pentru profesori, 1986, p.3 consideră că metodele interactive de învățământ reprezintă modalitățile de lucru pe care profesorul le selecționează, le aplică în lecții cu ajutorul și în beneficiul elevilor, bazate pe cooperarea profesor-elevi. Se utilizează variante combinate în funcție de nivel sau de interesele elevilor în scopul asimilării temeinice a cunoștințelor, a stimulării creativității. Profesorul se manifestă „ca purtător competent al conținuturilor învățământului și ca organizator al proceselor de predare-învățare-evaluare, în cursul acestora el putând juca rolul de: animator, ghid, evaluator” (Văideanu, 1986, p.4). Se remarcă, prin caracterul lor interactiv, dat de lucrul pe grupe/în echipe/în perechi, având două trăsături esențiale: competiția și cooperarea, care contribuie de asemenea, în mod egal la dezvoltarea personalității umane în cadrul procesului educativ.

Avantajele interactivității au fost evidențiate de Crenguța-Lăcrămioara Oprea (Oprea, 2008, p.190) astfel: „interrelațiile favorizate au efecte pozitive favorabile în planul dezvoltării cognitive și sociale a personalității; dezvoltă inteligențele multiple, stimulează și dezvoltă capacități cognitive complexe (gândirea divergentă, gândirea critică, gândirea laterală-capacitatea de a privi și de a cerceta lucrurile în alt mod, de a relaxa controlul gândirii); munca în grup permite împărțirea sarcinilor și

responsabilităților în părți mult mai ușor de realizat; timpul de soluționare a problemelor este de cele mai multe ori mai scurt în cazul lucrului în grup decât atunci când se încearcă găsirea rezolvărilor pe cont propriu; cu o dirijare adecvată, învățarea prin cooperare dezvoltă și diversifică priceperile, capacitățile și deprinderile sociale ale elevilor; interrelațiile dintre membrii grupului sporesc interesul pentru o temă sau o sarcină dată, motivând elevii pentru învățare; lucrul în echipă oferă elevilor posibilitatea de a-și împărtăși părerile, experiența, ideile, strategiile personale de lucru, informațiile; se reduce la minimum fenomenul blocajului emoțional al creativității; grupul dă un sentiment de încredere, de siguranță și de antrenare reciprocă a membrilor, ce duce la dispariția fricii de eșec și la apariția curajului de a-și asuma riscuri.”

Evaluarea urmărește măsurarea și aprecierea competențelor, punând accent atât pe cantitate, cât și pe calitate, raportându-se la felul în care se aplică cunoștințele vizate, progresul individual al elevilor fiind esențial. Procesele mentale ale elevului fac obiectul evaluărilor, se stimulează autorefecția, autoevaluarea, autoreglarea comportamentului de învățare.

Concluzionând, este nevoie de o îmbinare eficientă a modelului tradițional de învățământ cu cel modern, cu scopul obținerii finalităților educaționale. Nu se poate ști exact care ar putea fi calitativ superior celuilalt, fiecare dintre ele având plusurile și minusurile sale. Nu putem să renunțăm pe deplin la metodele didactice tradiționale, necesare în anumite momente ale lecției sau în studierea anumitor conținuturi, dar, totodată, ar trebui folosite cu toată încrederea și metodele didactice moderne/interactive/activ-participative, menite să aducă un plus de dinamism activității didactice și să mențină interesul elevilor pe durata întregii activități didactice.

Metode moderne: ciorchinele, cubul, rebusul, cvintetul, starburst (explozia stelară), piramida (bulgărele de zăpadă), metoda fishbowl (metoda acvariului), metoda gândiți/lucrați în perechi/comunicați, eseul de cinci minute, brainstorming-ul, metoda R.A.I , diagrama Venn etc.

Metoda Cubului - este folosită de mine cu succes la clasă. Urmăresc studierea unei noțiuni/teme prin proiectarea ei pe cele șase fețe ale unui cub, oferind elevilor posibilitatea de a-și dezvolta competențe necesare unor abordări complexe. Se poate aplica prin folosirea materială a unui cub sau prin folosirea simbolică a acestuia. Le-am cerut elevilor să lucreze cerințele corespunzătoare celor șase fețe, pe grupe:

1. DESCRIE! (vizează exprimarea în cuvinte proprii a unui concept, a unui principiu, a unei situații etc.);
2. COMPARĂ! (urmărește explicarea asemănărilor și a deosebirilor dintre termenul supus comparației);
3. ASOCIAZĂ! (vizează dezvoltarea creativității elevilor generând asocieri diverse);
4. ANALIZEAZĂ! (urmărește identificarea elementelor relevante ale textului);
5. APLICĂ! (urmărește modul în care elevii operează cu instrumentele de receptare a textului);
6. ARGUMENTEAZĂ! (solicită capacitatea de argumentare a elevilor).

Am folosit această metodă într-o lecție de fixare a cunoștințelor despre adjectiv, la clasa a VII-a B. Elevii vor lucra, pe grupe, sarcinile de lucru corespunzătoare celor șase fețe:

1. DESCRIE! Redactează un text de minimum 10 rânduri în care să descrii un amurg la malul mării, folosind adjective cu valoare stilistică de epitețe, la diferite grade de comparație.
2. COMPARAȚI! Compară cele două enunțuri, evidențiind asemănările și deosebirile legate de un cuvânt subliniat: Femeia bătrână este înțeleaptă. Bătrâna este o femeie înțeleaptă.
3. ASOCIAZĂ! Asociază adjectivele subliniate din prima coloană cu funcția sintactică și cazul corespunzătoare din a doua coloană.

1. El este un elev <u>inteligent</u> .	a) complement indirect, Ac.
2. Elevul acesta este <u>inteligent</u> .	b) complement circumstanțial de timp, Ac
3. <u>Din galben</u> s-a făcut roșu.	c) nume predicativ, N
4. L-am cunoscut <u>de mic</u> .	d) atribut adjectival, N

4. ANALIZEAZĂ! Analizează sintactic și morfologic adjectivele din textul dat: „Cerul era curat și luminos ca în zorii zorilor, doar câteva stele mai pâlpâiau, înfricoșate și mirate, gata parcă și ele să moară.” (Liviu Rebreanu, Răscoala)

5. APLICĂ! Treceți, în propoziții, adjectivul bun prin toate gradele de comparație învățate.

6. ARGUMENTEAZĂ! Selectați pe o coloană adjectivele care au grade de comparație și pe altă coloană pe cele care nu au grade de comparație, argumentând alegerea: propice, sensibil, superior, gri, viu, mort, sărat, acru, egal, principal, optim, oral, complet, argintiu, gălbui, unic, secundar, suprem.

Bibliografie:

1. Nica. M., Elemente de didactica predării limbii și literaturii române, Editura Universității Petrol-Gaze, Ploiești, 2013
2. Oprea. C.L., Strategii didactice interactive, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2008
3. Văideanu G., Tehnologia procesului educațional, în Pedagogie-Ghid pentru profesori, p.3 , p.4., vol.2, Editura Universității Alexandru Ioan Cuza, Iași, 1986

Utilizarea resurselor audio autentice pentru a îmbunătăți pronunția

Prof. Teodorescu Violeta
Liceul Teoretic “Radu Vlădescu” Pătărlagele

Cerințele unei comunicări eficiente trebuie să fie satisfăcute într-o societate modernă. Limba engleză a fost folosită ca lingua franca și există o serie de dialecte regionale. Aceste dialecte diferă în funcție de caracteristicile fonetice ale limbii materne pentru comunicatori. Eficacitatea comunicării depinde de capacitatea de a utiliza pronunția corectă standardizată a sunetelor și modelele de intonație și acest lucru este caracteristic pentru engleza globală. Competența de comunicare a elevilor reprezintă scopul principal al învățării limbii engleze. Limba servește ca mijloc de comunicare interculturală. Resursele audio-video pentru învățarea limbii engleze la școală și acasă sunt utilizate eficient pentru a dezvolta competența comunicativă a elevilor.

Ascultarea a fost văzută în mod tradițional ca un proces pasiv, iar ascultătorul primește informațiile transmise de vorbitor. În zilele noastre ascultarea este un proces mult mai activ și mai informativ. Mesajul se realizează în spațiul de interacțiune dintre participanți. Se consideră că peste 50 la sută din timpul pe care elevii îl petrec activ într-o limbă străină va fi dedicat ascultării. Precursorul firesc al vorbirii este reprezentat de ascultare. În învățarea limbii a doua, câțiva scriitori și cercetători de la începutul anilor 1980 considerau că ascultarea avea un rol foarte important. Ascultarea a fost văzută ca o modalitate de a prezenta modele pe care elevii le-au copiat imediat.

Nord J.R. își exprimă clar punctul de vedere în lucrarea “Developing Listening Fluency before Speaking: An Alternative Paradigm”: „unii oameni cred acum că învățarea unei limbi nu înseamnă doar a vorbi, ci mai degrabă că învățarea unei limbi înseamnă construirea unei hărți a sensului în minte. Acești oameni cred că vorbirea poate indica faptul că limba a fost învățată, dar nu cred că exersarea vorbirii este cea mai bună modalitate de a construi această hartă „cognitivă” în minte. Pentru a face acest lucru, consideră ei, cea mai bună metodă este să exersați ascultarea semnificativă” (Nord, 1980, p.17).

Ascultarea este modalitatea de a învăța limba. Oferă elevului informații și acesta acumulează cunoștințele necesare pentru utilizarea limbii. Cel care învață poate începe să vorbească atunci când aceste cunoștințe sunt îmbunătățite. Ascultarea este un timp de observare și învățare și oferă baza pentru celelalte abilități lingvistice.

Alți autori consideră că trebuie pus accent mult mai mare pe înțelegerea ascultării în predarea limbilor străine și descriu beneficiile amânării vorbirii și concentrării pe ascultare. Aceste beneficii includ următoarele:

- cursanții nu sunt suprasolicitați (un beneficiu cognitiv). Nu trebuie să se concentreze pe două sau mai multe abilități în același timp;
- cunoștințele receptivă se dezvoltă mai repede decât cunoștințele productive. Dacă se concentrează pe ascultare, experimentează și învață mult mai mult din limba respectivă;
- activitățile de ascultare comunicativă trebuie să fie realiste ceea ce va avea un efect puternic asupra motivației;
- elevii nu se vor simți timizi sau îngrijorați de orele de limbă străină. Stresul implicat în învățarea limbilor este redus prin activitățile de ascultare (un beneficiu psihologic).
- activitățile de ascultare sunt bine adaptate învățării independente prin ascultarea înregistrărilor.

Resurse mai bune pentru elevi au fost oferite de tehnologie pentru a-și exersa și a-și îmbunătăți pronunția în afara clasei. În "Using Authentic Video in the Language Classroom", Jane Sherman spune că „elevii tind să înțeleagă o „pronunție de citire” atunci când întâlnesc cuvinte noi în forma lor scrisă - destul de rezonabil le pronunță așa cum sunt scrise” (Sherman, 2003, p. 53). Elevii produc pronunție incorectă prin citire, iar acestea nu sunt adesea suprasolicitate de forma auzită. Ar trebui să scriem cuvinte noi înainte de a le viziona și să le cerem elevilor să observe pronunția lor când le văd. Acest lucru îi face pe cursanți să depindă de ascultare și își vor da seama cât de importantă este. Resursele audio autentice îmbunătățesc înțelegerea vorbirii fluente.

Jane Sherman mai spune că „imitația este îmbunătățită prin video, deoarece elevii pot vedea cum gura și mișcările se potrivesc cu vocea. Semnificația socială a accentelor este sporită și de video, deoarece accentele sunt melodia semnătură a unei culturi și ar trebui să fie auzite în contextul lor social” (Sherman, 2003, p.53). Prima problemă a elevilor cu accentele este înțelegerea. Cel puțin două tipuri standard majore de engleză ar trebui să fie înțelese de către elevii de nivel elementar. Elevii avansați ar trebui să identifice câteva accente importante non-standard.

Internetul oferă materiale audio și video autentice. Acestea conțin interviuri și știri despre vorbitori nativi de engleză britanică sau americană. Cărțile audio digitale au devenit din ce în ce mai populare. Ele pot fi văzute ca o bancă de resurse de la care profesorii și elevii pot accesa un număr mare de mostre de vorbire. Cărțile audio sunt foarte utile pentru predarea pronunției. Sunt înregistrări excelente care includ diferite genuri, și anume ficțiune (romane, nuvele și poezii), non-ficțiune (istorie, filozofie și dezvoltare personală), programe radio și TV (știri, interviuri, drame, discursuri prezidențiale) și versiuni audio ale revistelor și ziarelor.

Profesorii și elevii pot alege cărțile audio care îi interesează în ceea ce privește pronunția, printre alte aspecte. Aceste cărți audio sunt motivaționale, deoarece sunt înregistrări audio autentice produse de actori, prezentatori TV și politicieni cu care profesorii și cursanții ar putea fi familiarizați. Astăzi, înregistrările audio și laboratorul de limbi străine au un rol important în îmbunătățirea pronunției. Laboratorul de limbi străine are un scop pedagogic serios. Acesta poate oferi acces aproape complet la discursul vorbitorului nativ. De asemenea, poate oferi elevilor o cantitate mare de practică, ceea ce nu este posibil la clasă. În prezent, laboratoarele oferă elevilor o gamă largă de modele de obiective adecvate, datorită capacităților tehnologice actualizate și a varietății mari de materiale software.

Elevii ar trebui să aibă posibilitatea de a-și îmbunătăți pronunția cât mai mult posibil. Allan M. afirmă în "Teaching English with video" că „videoclipul este un mijloc bun de a aduce o bucată de limbaj viu în clasă” (Allan, 1986, p.48). Exemple de utilizare a limbajului în videoclipuri sunt cele cu persoane reale și un fundal real în procesul de producție. Limbajul zilnic prezentat în videoclipuri le arată elevilor ceea ce învață la clasă. De fapt, este folosit în lumea reală. De asemenea, ei pot dobândi încredere în utilizarea limbii engleze atunci când se confruntă cu situații din lumea reală, deoarece au fost deja expuși la limba engleză reală în clasă.

Bibliografie:

- ✚ Allan, M., Teaching English with video, Longman, Avon, 1986
- ✚ Nord, J.R., Developing listening fluency before speaking. An alternative paradigm, System, 8, 1, 1980
- ✚ Sherman, J., Using authentic video in the Language Classroom, Cambridge
- ✚ Handbooks for Language Teachers, Series Editor Penny Ur, 2003

Predarea limbii engleze elevilor cu deficiență de auz - oportunitate sau provocare?

Prof. Cosma Lavinia Georgiana

Liceul Tehnologic Special pentru Copii cu Deficiențe Auditive Buzău

Convenția cu privire la drepturile persoanelor cu dizabilități este prima sursă posibilă de îndrumare în eforturile de a construi medii de învățare de succes pentru grupurile de surzi (ONU Adunarea Generală, 2007). În prefața sa, se afirmă că dizabilitatea este un termen în continuă evoluție care provine din interacțiunea persoanelor cu deficiențe și constrângeri sociale și de mediu care împiedică implicarea lor deplină și egală în societate.

Disponibilitatea de noi informații pentru elevii cu deficiență de auz în și despre limba străină pe care o studiază este de obicei destul de restrânsă (Vanek, 2011). Manualele nu abordează în mod adecvat nevoile de instruire vizuală și nu iau în considerare lacunele și consecvențele în nivelurile de cunoștințe generale ale elevilor surzi. Performanța elevilor în limbile străine este, fără îndoială, influențată de lipsa materialelor adecvate pentru utilizare la clasă. Elevii surzi rareori dobândesc niveluri mai înalte de limba engleză, după cum notează Domagala-Zysk (2013). Elevii surzi par de obicei să aibă nevoie de timp suplimentar pentru a dobândi o limbă străină.

Elevilor surzi și cu deficiențe de auz trebuie să li se predea limba engleză într-o manieră multidimensională, ținând cont de stilurile lor unice de învățare. Astfel de elevi nu formează un grup consistent în ceea ce privește vârsta, pierderea auzului, stilurile de comunicare, expunerea anterioară la dobândirea limbajului, alte caracteristici socio-psihologice, abilitățile lingvistice, personalitatea, stilul cognitiv, metodologiile de învățare etc. Unui profesor, din cauza diferențelor dintre elevi, îi este extrem de dificil să proiecteze resurse care sunt adaptate nevoilor specifice ale unui cursant. Lipsa resurselor metodologice create special pentru educarea copiilor cu deficiență de auz încurajează profesorii să creeze și să-și testeze propriile tactici și abordări pentru a-și atinge obiectivele.

Înainte de a începe un curs, este esențial să cunoaștem mai bine elevii. Aceasta include învățarea despre trecutul lor, abilitățile și slăbiciunile lor, precum și preocupările lor. Predarea limbii engleze copiilor cu deficiență de auz implică, în mare parte, eliminarea obstacolelor, inclusiv a celor care împiedică motivația, concentrarea și memoria, precum și cele care împiedică comunicarea și înțelegerea. Conform propriei mele experiențe, elevii își încep cursurile cu o convingere puternică că nu vor putea niciodată să înțeleagă limba engleză, iar încercările lor anterioare păreau să le fi validat doar anxietățile. Drept urmare, predarea, mai ales la început, necesită lupta împotriva atitudinilor negative

ale elevilor, precum și a anxietăților, temerilor și frustrărilor acestora, câștigându-le încrederea și entuziasmul și sporindu-le încrederea.

Prin urmare, interacțiunea personală cu elevii este esențială pentru procesul lor educațional. Cu siguranță nu este o pierdere de timp să ascuți oamenii discutând despre preocupările și hobby-urile lor, precum și despre viața lor personală. De fapt, este nevoie de ceva efort pentru a-i convinge să fie sinceri și să-și confrunte provocările folosind această strategie. Este o provocare să convingi pe cineva să încerce din nou sau să finalizeze orice lucrare odată ce și-a pierdut încrederea în abilitățile sale. Mi se pare că aceste discuții pun bazele cooperării viitoare și succesului academic prin consolidarea relației dintre un profesor și un elev. Elevii își pierd treptat conștientizarea barierei lingvistice pe măsură ce devin mai încrezători, au încredere în profesorul lor și fac acest lucru. În astfel de circumstanțe, profesorul își asumă rolul unui mentor care trebuie să-și sporească înțelegerea elevilor, să reflecteze asupra potențialului lor, să le sporească pasiunea interioară pentru atingerea obiectivelor și să-și modifice frecvent modul de gândire. Informațiile pe care le adună ajută foarte mult la planificarea materiei, la selectarea subiectelor și la personalizarea substanțială a conținutului. Prin urmare, lucrul cu fiecare elev ar trebui să fie pregătit corespunzător, motiv pentru care este foarte benefic să luăm notițe despre elevi, să ținem o evidență a ceea ce este anticipat înainte de lecții și să notăm ceea ce a fost realizat.

Înainte de a începe predarea efectivă, este esențial să alegem cel mai bun mod de a comunica cu un elev și limba de instruire. În acest sens, este esențial ca un profesor să respecte stilul de comunicare pe care un elev îl utilizează zilnic, deoarece acest lucru favorizează un mediu de învățare pozitiv. După luarea în considerare a diferitelor strategii și abilități ale elevilor, lecțiile se desfășoară în primul rând oral. Cu toate acestea, există încă diferențe mari în ceea ce privește percepția vorbirii și nivelurile de performanță ale elevilor. Din acest motiv, este susținută filosofia comunicării totale, încorporând astfel de mijloace de comunicare precum semne din limbajul mimico-gestual, gesticulații naturale, ortografie cu degetele, citirea buzelor, modul de a vorbi și fonogestia pentru a spori accesibilitatea unei lecții. Acest lucru este deosebit de important atunci când dăm instrucțiuni sau clarificăm regulile gramaticale unui elev care nu este competent în comunicarea orală.

După selectarea unui canal de comunicare și achiziționarea de date relevante privind interesele și mediul elevilor, este esențial să alegem un curriculum adecvat, care poate fi o provocare atunci când avem de-a face cu copiii care au nevoi educaționale speciale. Prin urmare, este extrem de dificil să se creeze un curriculum personalizat și eficient pentru elevii cu deficiență de auz, care să le permită să obțină aceleași rezultate sau similare ca și cursanții fără pierderea auzului.

În plus, este adesea dificil să se determine obiectivele lecțiilor și să se anticipeze rezultatele care ar satisface nevoile tuturor participanților (mai ales că în prezent există o lipsă de resurse care să le permită profesorilor să creeze o programă adaptată pentru elevii cu deficiență de auz). Din acest motiv, obiectivele ar trebui să fie unice, respectând în același timp unele linii directoare standard.

Pentru a crea un mediu primitor pentru elevii cu deficiență de auz, este esențial să enunțăm obiectivele adecvate, să alegem ce abilități să îmbunătățim, să pregătim materiale adecvate, să selectăm subiecte captivante și să ne pregătim mental pentru potențiale probleme cu soluții.

Bibliografie:

- ✚ Domagala-Zysk, E., *Multilingual: deaf and hard-of-hearing students in the process of teaching and learning foreign languages*, Lublin: Wydawnictwo KUL, 2013
- ✚ Vanek, M., *English Language Teaching Materials and Language Learning Conditions of the Deaf in the Czech Republic*. Unpublished MA Thesis, Masaryk University, Brno, 2011

Educație pentru Dezvoltare Durabilă

Prof. Băjan Emilia
Liceul Teoretic "Radu Vlădescu" Pătârlagele

Motto: "Grija față de Pământ este cea mai străveche și cea mai valoroasă și, la urmă urmei, cea mai plăcută responsabilitate a noastră. A prețui ce rămâne din ea și a-i favoriza reînnoirea este singura noastră speranță legitimă pentru supraviețuire."

Una dintre problemele primordiale ale epocii contemporane, care are efecte negative și nocive asupra lumii, este reprezentată de degradarea mediului înconjurător.

Chiar dacă în ultimele secole au avut loc multe dezvoltări pe plan tehnologic, economic și social, oamenii tind să treacă cu vederea impactul dezastruos pe care l-au avut toate aceste acțiuni asupra mediului înconjurător. Ion Untaru spunea că „Agresiunea contra mediului se întoarce întotdeauna împotriva noastră."

Printre efectele negative ale acțiunilor oamenilor asupra planetei se numără poluarea, topirea ghețarilor, deversarea de substanțe toxice în râuri și oceane, micșorarea stratului de ozon, dispariția unor specii rare de plante și animale, defrișarea excesivă a pădurilor și extragerea abuzivă a mineralelor, zăcămintelor și materiilor prime.

Anumite ONG-uri și asociații aduc în discuție de foarte multe ori acest subiect, cu speranța de a reuși să îndrepte lucrurile, să îi facă pe oameni mai atenți și să diminueze efectele produse de poluare. Aceștia vin cu idei și propun foarte multe modalități de a combate poluarea și dispariția speciilor, încercând astfel să educe populația.

Prin consumul și cumpărarea conștientă de mâncare, reciclarea în funcție de anumite criterii, utilizarea bicicletelor în detrimentul mașinii sau al mijloacelor de transport în comun, plantarea copacilor în zone puternic afectate de defrișări, protejarea florei și a faunei, impunerea unor limite în ceea ce privește consumul resurselor naturale și a materiilor prime, oamenii pot face un bine acestei planete, fiind singura noastră adevărată casă. Toate aceste acțiuni întreprinse de om au un impact major asupra lanțului trofic și, de asemenea, asupra fenomenelor naturale.

Multe dintre aceste acțiuni pentru salvarea mediului înconjurător pot fi implementate în cadrul universităților, școlilor și al companiilor mari, deoarece acestea dispun de un rulaj foarte mare de informații și persoane, care le pot face conștienți de efectele dezastruoase ale poluării mediului.

Toate acestea pot fi prezentate în cadrul unor discipline de studiu precum ecologia, al unor conferințe ținute de ONG-uri specializate în acest domeniu sau al unor proiecte precum „Let's Do It, Romania!". La acestea, pot contribui și educația primită de la părinți sau bunici acasă, dar și dedicarea și dorința fiecărui om de a se implica în scopul salvării planetei.

Pentru ca Pământul să rămână o planetă vie, interesele oamenilor trebuie corelate cu legile naturii.

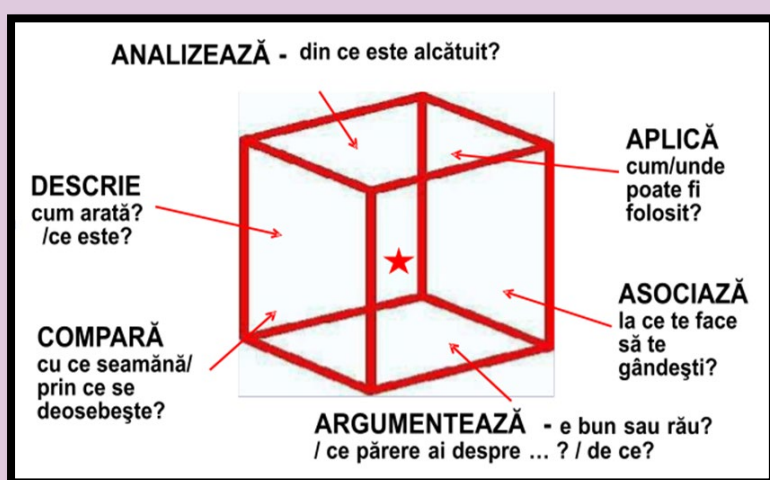
Webografie:

- <https://sites.google.com/site/proiectprotectiamediului/>
- <http://www.citatepedia.ro/index.php?q=protectia+mediului>

Matematica, labirint al cunoașterii

Prof. Petroșel Mihaela
Liceul Teoretic „Radu Vlădescu” Pătârlagele

Matematica, una dintre cele mai fascinante, dar și dificile materii, reprezintă în viața cotidiană un “Bau Bau” al copiilor, uneori chiar și al adulților. Un aspect negativ al acestui subiect esențial dezvoltării personale și intelectuale este legat de incertitudinea și ezitarea elevului de a-și utiliza potențialul și cunoștințele, din cauza unor concepte stabilite în mod nedrept, a unor prejudecăți bazate doar pe aspectele mai puțin plăcute ale matematicii. Aceasta nu reprezintă antagonistul în povestea despre viitorul unei persoane, ci sprijinul unei logici și al unei creativități nelimitate. Studiul și extinderea orizontului de cunoaștere se pot realiza prin diverse modalități, cu siguranță interactive. O alternativă perfectă ca și exemplu este Metoda Cubului.

Aceasta simbolizează o tehnică de predare-învățare care valorifică resursele de participare constantă la progresul și dezvoltarea cunoștințelor și a legăturilor acestora. Reprezintă una dintre cele mai consacrate metode ale înfloririi gândirii critice. Există 6 sarcini propuse de G. Cowan și E. Cowan (1980), precum cele 6 fețe ale cubului, care creionează funcționalitatea și credibilitatea metodologiei prezentate:

DESCRIE: este îndeplinită cercetând resursele care ajută la descoperirea caracteristicilor tematicii menite să fie aprofundată

COMPARĂ: determină participanții să sesizeze anumite asemănări și deosebiri între parametrii discutați

ASOCIAZĂ: se caută analogii, corelații între experiențele personale sau de pretutindeni

ANALIZEAZĂ: se menționează și detaliază elementele componente obiectului prezentat

APLICĂ: se discută utilizarea subiectului descris

ARGUMENTEAZĂ: se sugerează avantajele și dezavantajele tematicii

Probabil prima întrebare apare este “Cum se poate realiza această metodă?”. Profesorul dornic să testeze confecționează un cub de carton, pe fiecare față a sa fiind scrisă câte o sarcină. Acesta poate să propună lucrul individual sau în echipe pentru a discuta amănunțit fiecare față a cubului. Scopul acestui exercițiu este să ajute elevul să se adapteze la circumstanțele diverse ale vieții, învățându-l să coopereze cu cei din jur, să îi dezvolte gândirea logică în mod interactiv pentru a-i capta mai ușor atenția și a-i antrena capacitatea de a dialoga constructiv.

Pentru a revizui cunoștințele căpătate, se poate realiza o testare la fel de interactivă precum metodologia prezentată. Așadar, prin valorificarea, selectarea și creionarea unor alternative atât interactive, cât și eficiente, putem spune că matematica simbolizează un labirint, care provoacă perspectivele intelectuale și sporește raționalitatea, toleranța și concentrarea, cu scopul determinării celor mai raționale soluții.

Pregătirea eficientă în vederea obținerii unor rezultate bune la Evaluarea Națională

Prof. Cîrmăcianu Maria Andreea
Liceul Teoretic „Radu Vlădescu” Pătârlagele

În cele ce urmează, vom enumera demersurile făcute de profesorul de matematică în „lupta” sa de a îmbunătăți rezultatele obținute de elevi la Evaluările Naționale, prin modalități constructive de organizare a învățării la matematică și soluții practice care pot genera îmbunătățirea învățării și, implicit, a rezultatelor evaluării.

Orice profesor de matematică își dorește ca activitatea didactică pe care o desfășoară să fie una eficientă, menită să formeze la elevi cunoștințe și deprinderi dobândite prin învățare, care să permită identificarea și rezolvarea în contexte variate a unor probleme caracteristice matematicii. Profesorul ar trebui să conducă realizarea învățării prin cooperare, să devină partener în educație cu elevul, să-l motiveze pe acesta din urmă să rezolve sarcini de lucru diverse care să-l ajute la propria formare, să evalueze vizând progresul în învățare, punând accentul pe elemente de ordin calitativ. Pentru ca activitatea didactică să fie eficientă, aceasta trebuie proiectată în avans și adaptată situației concrete din clasă.

Pentru a obține un traseu educațional optim este necesară o interpretare personală a programei școlare. Înțelegerea și interpretarea programei presupun corelarea competențelor specifice (De ce se învață?) cu conținuturile (Ce se învață?) și cu activitățile de învățare (Cum se învață?).

Pentru recuperarea elevilor care au abilități matematice insuficient dezvoltate trebuie alese activități de învățare adecvate și cât mai diversificate pentru a oferi fiecărui elev posibilitatea de a se manifesta. De asemenea, pentru ca demersul didactic să fie eficient, trebuie reorganizate unitățile de învățare care nu trebuie să grupeze mai mult de 3-7 lecții, număr suficient și optim pentru a depista din timp nivelul de achiziții al elevului. În cazul în care se constată rămăneri în urmă la majoritatea elevilor se poate interveni asupra temelor identificate ca dificil de asimilat și încercarea divizării acestora în subteme, în acest fel unitățile de învățare vor avea alocate mai puține ore ceea ce va permite evaluări sumative mai dese.

Proiectarea unităților de învățare trebuie făcută astfel încât să nu constituie o supraîncărcare pentru elevi în încercarea lor de a asimila corespunzător conținuturile programei, fiind foarte importantă în asigurarea eficienței demersului didactic. De asemenea proiectarea unei lecții, după structura generală, însă cu particularitățile specifice fiecărei clase are un rol important în formarea competențelor la elevi. În cazul în care se constată rămăneri în urmă ale elevilor, ar trebui acordat mai mult timp acelei etape a lecției ce vizează reactualizarea cunoștințelor anterioare. Pentru aceasta se poate folosi o organizare grafică a ceea ce trebuie repetat.

Un alt aspect important pe care fiecare profesor ar trebui să-l urmărească în activitatea didactică centrată pe achizițiile elevilor este dinamizarea învățării prin metodele de învățare. Se știe că un elev reține 10% din ceea ce citește, 20% din ceea ce aude, 30% din ceea ce vede și aude în același timp, 80% din ceea ce spune și 90% din ceea ce spune, făcând un lucru la care reflectează și care îl interesează, ceea ce înseamnă că învățarea devine eficientă doar atunci când îl punem pe elev să acționeze.

Pentru elevi nu este suficient ca în cadrul unei ore să asculte explicațiile profesorului sau să vadă o demonstrație. Ar fi mult mai eficient dacă elevii ar participa activ la procesul de învățare: discuția.

argumentarea, investigația, experimentul devin metode indispensabile pentru învățarea eficientă și de durată.

În ceea ce privește activitatea de evaluare a elevului de clasa a VIII-a, aceasta trebuie să vizeze atât progresul școlar cât și pregătirea pentru examenele naționale. Din acest motiv, profesorul trebuie să aibă în vedere următoarele aspecte: proiectarea unor teste de tipul celor propuse la examenele anterioare, proiectarea unor teste cuprinzând tipuri variate de itemi, pregătirea cognitivă și afectivă a elevilor pentru susținerea unui examen, aplicarea sistematică pe parcursul anului școlar a tipurilor de teste menționate anterior, analiza sistematică a rezultatelor obținute, folosirea unor teste autoevaluare ca modalitate de conștientizare a elevului asupra progreselor sale școlare.

În continuare, voi prezenta câteva sugestii menite să orienteze activitatea profesorului, astfel încât acesta să-i ajute elevii să rezolve cu succes diferite tipuri de teste aplicate în evaluarea curentă sau în condiții de examen. Propunerile sunt organizate în pereche: dificultate întâmpinată - sugestii de remediere. Elevii nu sunt familiarizați cu forma testului, cu modul de completare a răspunsului, cu utilizarea unor foi de răspuns. Dați elevilor să exerseze rezolvarea a diferite tipuri de teste, cu tipuri variate de itemi. Pe parcursul clasei a VIII a este necesar ca la sfârșitul unei unități de învățare, ca și la sfârșit de capitol, elevii să fie verificați printr-un test cuprinzând itemi standard în forme variate. Obișnuți-i pe elevii să utilizeze tehnica excluderii la itemii cu alegere multiplă.

Evaluarea prin teste îi poate face pe unii elevii să aibă impresia că trebuie să facă față unor cerințe foarte înalte. Încurajați-i pe elevii să privească testul doar ca un mod de a arăta ceea ce au învățat. Amintiți-le elevilor să nu se necăjească dacă au întâlnit un item care nu le este familiar. Poate fi avantajos să sară peste acel item, să revină la el mai târziu, sau să încerce ghicirea soluției.

Elevii nu sunt pregătiri mental și/ sau fizic pentru a fi testați. Informați părinții asupra condițiilor testului. Încurajați-i pe părinți să creeze copiilor o atmosferă de calm și încredere în preajma testului și să se asigure că aceștia s-au odihnit suficient. Asigurați-vă că elevii au toate materialele necesare pentru test (creion, gumă, riglă etc.) Nu dați impresia că testul este mai important decât este în realitate. În această situație, elevii devin mult mai anxioși și stresați.

Majoritatea elevilor săvârșesc greșelile tipice. Analizați în mod continuu în clasă greșelile elevilor. Comentați aceste greșeli, atenționați asupra condițiilor de apariție a lor și asupra căilor de remediere. Atenție! Propuneți sistematic elevilor exerciții capcană, în care trebuie identificată greșeala. Limbajul sau vocabularul unui test standardizat poate crea elevilor dificultăți. Folosiți forme variate de exprimare pentru a reda o anumită sintagmă sau un anumit concept. Formulați periodic întrebările unor teste în limbaj standard, dar și în limbaj uzual.

La obținerea unor rezultate bune la evaluările naționale conlucrează o multitudine de factori, o parte dintre ei fiind prezentați în articolul de față. Profesorul de matematică are libertatea de a alege și aplica strategii de optimizare a pregătirii elevilor ținând cont de specificul fiecărei clase și al fiecărui elev în parte.

Webliografie:

- Cucos, Constantin, 2006, Pedagogie- ediția a II-a, revăzută și adăugită, Editura Polirom, Iași
- Cucos, Constantin (coordonator), 2005, Psihopedagogia pentru examenele de definitivare și grade didactice
- www.proiecte.pmu.ro/document_library/